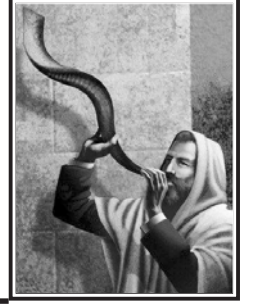

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 3. இதழ் - 6. நவம்பர் - டிசம்பர் 2017

R5705

Our Conquest of the Antitypical Canaanites

ஆவிக்குரிய கானானியர்கள் மீதான நமது வெற்றி

“மிகவும் பலங் கொண்டு திடமனதாயிரு.”யோசுவா 1:7

மோசேயின் மரணத்திற்கு பிறகு, யோசுவா இஸ்ரவேலர்களின் தலைமை பொறுப்பை பெற்றபொழுது யேகோவா தேவன் யோசுவாவிடம் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை யோசுவா பதிவு செய்கிறான். அந்த சமயத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் நாற்பது வருட வனாந்திர அனுபவத்தை பெற்றிருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் யோர்தானைக் கடந்து கானான் தேசத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ள இருந்தார்கள். யோசுவா மோசேக்குப்பின் வந்தவராக இருந்தார். ஜனங்கள் தங்கள் வனாந்திர அனுபவத்தில் அநேக பாடங்களை கற்றிருந்தார்கள். இப்பொழுது மோசே மரித்துவிட்டார், அவர்கள் தங்கள் தலைவராக யோசுவாவை நோக்கியிருந்தார்கள்.

யோசுவா, மோசேயின் இடத்தில் ஊழியம் செய்ய தனது இயலாமையை தேவனிடம் வெளிப்படுத்தினான். இந்த மோசேயிடம் தான் தேவன் தம்மை அடையாளங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். தேவன் யோசுவாவிடம், மோசேயை ஆசீர்வதித்தது போல், உன் வாழ்நாள் அனைத்திலும் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன் என்று உறுதியளித்தார். யோசுவா தனது அனுபவம் முழுவதிலும் உண்மையுள்ளவனாகக் காணப்பட்டான். வனாந்திர பிரயாணத்தில் உயிரோடிருந்த இருவரில் இவன் ஒருவனாக இருந்தான். எகிப்தி-ருந்து புறப்பட்டபோது அவன் இருபது வயதுடையவனாயிருந்தான். யோசுவாவும் காலேபும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்ததால் எகிப்தி-ருந்து புறப்பட்ட வயது வந்தவர்களில் இவர்கள் இருவருக்கு மட்டுமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் நுழைவீர்கள் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார். மற்ற வயது வந்த அனைவரும் வனாந்திரத்திலே மரித்துவிட்டார்கள். ஆரோன் ஓர் என்னும் மலையிலும் கொஞ்ச காலத்திற்கு பிறகு ஜனங்கள் யோர்தானைக் கடக்கும் முன் மோசே நெபோ என்னும் மலையிலும் மரித்தார்கள்.

இஸ்ரவேலர்கள் கானான் தேசத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்வதற்கும் அதில் குடியிருந்தவர்களை அழிப்பதற்குமான கட்டளைகள் யோசுவாவுக்கு தேவன் கொடுத்தபோது அவைகள் பலமாகவும் தைரியமானதாகவும் இருந்தன. தேவனுடைய இந்த கட்டளைகள் அநேகருக்கு ஒரு தடுக்க-ன் கல்லாக இருந்தது. வேதாகமம் இப்படிப்பட்ட கட்டளைகளை தாங்கியிருக்கும் போது இது தேவனுடையதாக இருக்காது என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். இஸ்ரவேலர்கள் கானானுக்குச் சென்று அதை சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவது ஒரு அநீதியான செயல் என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். அந்த

ஜனங்களைக் கொண்டு அவர்களது தேசத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்வது நீதியானதா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். முன்னரே அதை பெற்றிருந்தவர்களுக்குத் தான் அது சொந்தமே ஒழிய வேறு யாருக்கும் அல்ல. அவர்களது தேசத்தை தாக்கி, அவர்களது ஜீவனை அழித்து அவர்களது தேசத்தை பறிமுதல் செய்வது அநீதியானது. இஸ்ரவே-ன் இந்த மார்க்கம் சாதாரண மனிதனின் “தேசத்தை பிடித்துக் கொள்ளுகிற குணத்திற்கு” உதாரணமாக இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் நாகரீகமும் நீதிக்குரிய காரியங்களும் வளர்ந்திருந்தாலும் அதையெல்லாம், மீறி இந்த குணம் நூற்றாண்டு காலமாக வளர்ந்துள்ளதாக காணப்படுகிறது.

இதே கருத்தையே அநேகர் கொண்டிருக்கின்றனர். அது அவர்களுக்கு தீங்கையே பெரும்பாலாக கொடுக்கிறது. ஏனெனில் அவர்கள் விவாதிக்கிற காரியத்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நாம் சொல்லும்போது, அது அவர்கள் அறிவில் குறைவுள்ளவர்கள் என்று பொருள்படாமல், அவர்கள் தேவனுடைய கருத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றே பொருள்படுகிறது. சரியான கருத்தி-ருந்து வேறுபட்ட எந்த கருத்தி-ருந்தும் இந்த காரியத்தில் இஸ்ரவே-ன் முழு பாதையும் அநீதியானதாக பாவகரமானதாக காணப்பட வேண்டும். எனினும் சரியான கருத்தி-ருந்து இந்த காரியம் மொத்தத்தில் நீதியானதாக, நியாயமானதாக, சரியானதாக காணப்படுகிறது. இந்த புறஜாதி ஜனங்களின் பாவங்களும், அருவருப்புகளும் அவர்களது அழிவு விரும்பத்தக்கதாக இருந்தது. அவர்கள் குடியிருந்த கானான் தேசத்தைக் குறித்து ஒரு ஆச்சரியமான எண்ணத்தை தேவன் உடையவராயிருந்தார். மேலும் இந்த யூத யுகமானது ஒரு முன்னடையான யுகமாக இருந்தது. இஸ்ரேல் மற்றும் இழிவான குணமுடைய புறஜாதியாரும் நிழலாக இருந்தனர்.

கிறிஸ்தவர்கள் எதிர்த்து நிற்காதவர்களாக இருக்க வேண்டும்

தற்காலத்தில் கர்த்தரின் பிள்ளைகள், பிறரது சொத்துக்களையோ பிறருக்குரியவைகளையோ எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவர்கள் எந்த கழநிலையிலும் உயிரை அழிக்கக் கூடாது. மாம்சீக ஆயுதங்களைக் கொண்டு சண்டையிடக் கூடாது. அவர்கள் எதிர்த்து நிற்காதவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த வழியிலான மார்க்கத்தை ஆதரிக்கிற நவீன கால கிறிஸ்தவ தேசத்தார்களாக நாம் இருக்கக் கூடாது. நாம் கிறிஸ்தவர்களாக, கிறிஸ்துவின் உதாரணம் மற்றும் போதனையின் வழிகாட்டுதல்-ன்படி சமயம் கிடைக்கும்

போதெல்லாம் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்ய நாட வேண்டும். அவர்களது சொத்துக்களையும் வீட்டையும் சமாதானத்தையும் பெற்றிருக்கும்படி நாம் விட்டுவிட வேண்டும். தற்காலத்தில் உண்மையான கர்த்தருடைய பிள்ளைகளின் ஊக்கமுட்டும் சக்தியாகிய அன்பு என்கிற தெய்வீக கட்டளைக்கும், திரளான மனுக்குலத்தினராலும், பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ தேசங்களினாலும் இன்றும் அப்பியாசப்படுத்தப்படுகிற சுய நலத்திற்கும் ஒரு பெரிய வேற்றுமை இருக்கிறது. தெய்வீக வல்லமையால் அறிமுகப்படுத்தப்படப் போகிற புதிய யுகம்வரை இந்த சுயநலம் அப்பியாசப்படுத்தப்படும்.

எனினும் சபையுடனான கர்த்தரின் திட்டங்களும் தொடர்புகளும் உலகத்தைக் காட்டிலும் முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கிறதை பார்த்து, நீதியும் நேர்மையும் உலக ராஜ்யங்களால் புறக்கணிக்கப்படுகிறதை நாம் கவனிக்க முடியும். மேலும் கர்த்தர் விசேஷமாக தற்காலத்தில் போரிடதல், வெற்றி கொள்ளுதல், ராஜ்யத்தை பெருக்குதல் போன்ற அவர்களது இயற்கையான குணத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார். மனித கோபத்தை தமது திட்டங்களின் சில குறிப்பிட்ட அம்சங்களுக்கு தேவன் தூண்டுவார். இது தற்போது கல்லறையில் இருக்கிற மற்றும் உயிரோடு இருக்கிற அகில உலகத்தினருக்கும் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும் என்பதை பிற்காலத்தில் நிரூபிக்கும்.

திரைக்குப்பின்னால் இருக்கும், நமது பரமபிதாவின் கிருபையின் நோக்கங்கள் அனைத்தையும் பார்க்க இயலாமலும், இந்த நோக்கங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிய போதுமான ஞானம் இல்லாமலும் பூமியின் ஜனங்கள் இருட்டில் தவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களது காரியங்களை தாங்களே நிர்வகிக்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள்; எல்லாவற்றிலும் தமது மகிமையான திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படும்படி தேசங்களின் காரியங்களை வேறொரு கை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அவரது நோக்கங்களை யாரும் தடை செய்ய முடியாது என்பதையும் அறியாதிருக்கிறார்கள். இந்த உலகத்தின் மார்க்கங்களாகிய அதன் கொள்கைகள், அரசியல், வெற்றிகள் மற்றும் அதன் சுயநல திட்டங்களை நிறைவேற்ற மேற்கொள்ளும் பைத்தியகாரத்தனமான முயற்சிகளையும் கர்த்தரின் பிள்ளைகள் பெரும்பாலாக கவனிக்கிறார்கள். (யோவான் 17:16)

நாம் உலக காரியங்களில் ஈடுபட்டால், அது எந்த பகுதியினருக்கு உதவியாக இருந்தாலும், நாம் தெய்வீக திட்டத்திற்கு மாறாகவே கிரியை செய்பவர்களாக இருப்போம். தற்போது போரிடகிற இரு கூட்டத்திற்கும் வெற்றி தராமல் இருப்பதே தேவனுடைய நோக்கமாக இருக்கிறது. நாம் உலகத்தி-ருந்து பிரிந்தவர்களாக இருந்து, நமது சிந்தை, கவனம், சிரத்தை, அனுதாபம், அனைத்தையும் பரலோக ராஜ்யத்தின் காரியங்களில் செலுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையில் நமது குரல் எழும்புவதாக இருந்தால், அது நீதி, தயவு, சமாதானம் போன்றவைகளுக்காகவே இருக்க வேண்டும். உலகத்தில் நடக்கிற எந்தவித நிகழ்வுகள், மாற்றங்கள் அனைத்தையும் மகா பெரிய தொகுப்பாளருடன் சேர்ந்து காண வேண்டும். இந்த காரியங்களை ரத்து செய்யவும் முடிவாக மனுக்குலத்திற்கு நன்மை பயக்கும்படியாக அனைத்து வல்லமைகளையும் உடையவராக நமது பரம பிதா இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

கடந்த காலத்துக்குரிய ஒரு சாட்சி

ஆனால் நாம் மிகவும் சமாதானமாக இருப்பதாக உலகம் கூறுகிறது. மனுக்குலமானது ஒரு குறிப்பிட்ட போர் இல்லாமல் போக இயலாது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தையினாலும், சத்திய ஆவியினாலும் வழி நடத்தப்படுகிறவர்களைத் தவிர வேறு யாரும், தேவனுடைய முறைகளை புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று பதிலளிக்கிறோம். தேவனுடைய தொடர்புகள் வெவ்வேறு யுகத்திலும், வெவ்வேறு நோக்கங்களிலும் வெவ்வேறாக இருக்கிறது. சரியான கருத்தில் நியாயமானதாகவும் இணக்கமுடையதாகவும் இருக்கும் தேவனுடைய சித்தம் முரண்பட்டதாக காணப்படுகிறது.

நாம் பார்க்கலாம், ஏதேனில் “நீ சாகவே சாவாய்” என்ற தீர்ப்பு ஆதாம்மேல் கூறப்பட்டது. ஏனெனில் இது தேவ கட்டளைக்கு, தெரிந்து கீழ்ப்படியாததாக, தேவ கட்டளையை மீறினதாக இருந்தது. அது மரணத்தை கொண்டு வந்தது. இந்த விழுகைக்கு பிறகு மனுக்குலம் படிப்படியாக தேவனுடனான தொடர்பற்ற நிலை அதிகமானது. தேவதூதர்களில் பலர் மனித சரீரத்தை எடுக்க வல்லமையுள்ளவர்கள், தங்கள் பரிசுத்த நிலையி-ருந்து விழுந்துவிட்டார்கள். விசித்திரமான மாம்சத்தை இச்சித்த இந்த தூதர்களுக்கு மனுக்குலம் ஒரு இரையானது. (ஆதியாகமம் 6:1-4; யூதா 6,7; 2 பேதுரு 2:4, டயக்லாட்) இந்த நிலைமைகளெல்லாம் கடைசியாக நோவாவின் நாளின் மகா பெரிய ஜலப்பிரளயத்தால் நீக்கப்பட்டது.

ஆனால் உலகமானது குறித்த காலத்தில் மிகுந்த பாவ நிலைக்குச் சென்றது. பிறகு தேவன் மனுக்குலத்தி-ருந்து ஆபிரகாம் என்ற ஒரு மனிதனை தெரிந்து கொண்டார். ஆபிரகாம் அவரது வழிகளில் நடந்தால் அவனது காரியங்களெல்லாம் நன்மையாகும்படி வழிநடத்தி அவனை ஒரு பெரிய ஜாதியாக்கி அவனது சந்ததியை ஆசீர்வதிப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தார். ஆகையால் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு போன்றவர்களை தேவனுடைய விசேஷித்த ஊழியர்களாக நாம் பெற்றிருக்கிறோம். யாக்கோபின் சந்ததியினருடன் மோசே காலத்தில் தேவன் ஒரு உடன்படிக்கையை செய்தார். மோசேயை மத்தியஸ்தராகக் கொண்டு, தேவன் அவர்களது தேவனாக இருப்பதாகவும், அவர்களை தமது ஜனங்களாக அங்கீகரிப்பதாகவும் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்தார். அவர்கள் அவரிடத்தில் உண்மையாயிருந்தால் அவர் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார். அவருக்கு அவர்கள் உண்மையாயிராமல் அண்டை ஜாதியினரில் விக்கிரக ஆராதனைக்குச் சென்றால் அவர்களது பாவங்களுக்காக அவர்களை அடித்து தண்டிப்பார்; ஆனால் அவர்களை கைவிடமாட்டார்.

கானானின் ஜனங்கள் ஒழுக்கத்தில் மிகவும் இழிவானவர்களாக இருந்தார்கள். கானானை அவர்கள் தொடர்ந்து சுதந்தரித்துக் கொள்ள பயன்றவர்களாக ஆகும் அளவுக்கு அவர்கள் பாவத்தில் மிகவும் பெருகியிருந்தார்கள். இஸ்ரவேலர்கள் இந்த ஜனங்களை தூரத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். தேவைப்படும்போது அவர்கள் அழிக்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். குறிப்பிட்ட சில ஜாதிகளை முற்றிலுமாக அழிக்கும்படி இஸ்ரவேலுக்கு தேவன் கட்டளை கொடுத்திருந்தார். (உபாகமம் 20:10-18)

தேவனுடைய இந்த கட்டளைகளை நினைக்கும் பொழுது,

கடந்த கால மூட நம்பிக்கைகளை நமது மனதை விட்டு நீக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்ட இந்த ஜனங்கள் நித்திய ஆக்கினைக்குப் போகாமல் மரணத்திற்கு, ஷியோலுக்கு, (Sheol) ஹேலஸுக்கு (Hades) கல்லறைக்குச் சென்றார்கள். இது உணர்ச்சியற்ற ஒரு நித்திரை, பட்டயத்தினால் அழிக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் நித்திரையி-ருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு எந்தவித வ-யோ, வேதனையோ கிடையாது. பொதுவான உயிர்த்தெழும் நாள் வரை அவர்கள் ஜீவனி-ருந்து எடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அவர்களது நித்திரையி-ருந்து அழைக்கப்பட்டு ஜீவனுக்கு திரும்பக் கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டை தேவன் செய்திருக்கிறார். நித்திய ஜீவனின் அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் மேசியா மூலமாக கொடுக்க தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். மேசியா ஒரு ராஜ்யத்தை பெற வேண்டியவராயிருக்கிறார். இந்த ராஜ்யம் பூமியை நீதியாய் (சங்கீதம் 96, 97, 72) ஆளுகை செய்யும். இது உயிரோடருக்கிறவர்களை மாத்திரமல்ல, மரணத்தில் நித்திரையி-ருப்பவர்களையும் ஆசீர்வதிக்கும். (ஏசாயா 25:6-9; ஓசியா 13:14; ரோமர் 14:9 ; 8:20, 21, டயக்லாட்) இதை அநேக வேத வாக்கியங்கள் தெளிவான விசேஷ வார்த்தைகளினால் அறிவிக்கிறது. உண்மையிலேயே இதுதான் தேவனுடைய வார்த்தையின் முழு நோக்கமாக இருக்கிறது. தெய்வீக திட்டம் ஒரு தங்க சங்கி-யைப் போல, பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடு அடங்கிய முழு வேதாகமம் மூலமாக ஓடுகிறது.

இந்த மகா மேசியா, ஆதாமின் சந்ததியினர் அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டியவராயிருக்கிறார். வேதம் கூறுவது போல அவர் ஜனங்களின் உரிமைக் காரராகவும் காப்பாற்றுபவராகவும் இரடகராகவும் தேவைப்படுகிறார். “மரணத்திற்கும் பாதாளத்திற்குமுரிய திறவுகோலை உடையவராயிருக்கிறேன்” (வெளி 1:18) என்று கூறுவது போல, மனிதருக்கான தமது ப-யினால் அவர் நமக்காக இதை பெற்றிருக்கிறார். தகப்பனாகிய ஆதாமின் ஜீவனுக்கு ஈடாக தமது ஜீவனைக் கொடுத்தார். இந்த விலைக்கிரயம் பொதுவாக உலகத்திற்கு இன்னும் பிரயோகிக்கப்படவில்லை. ஆனால் வெகு சீக்கிரத்தில் அது பிரயோகிக்கப்படும் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆதாமின் பிள்ளைகள் இயற்கையின் அனுபவத்தையும், பாவத்தின் பலன்களையும் பெற்ற பிறகு ஆதாமின் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட இராஜ்யம் நித்திய ஜீவனுக்கான முழு சந்தர்ப்பத்தையும் கொடுக்கும். ஆதாமுக்குக் கூட இது முன்பு வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

இந்த பரந்த கருத்தி-ருந்து பழங்கால பாலஸ்தீனிய ஜனங்களாகிய கானானியர், எமோரியர், கிரகாசியர், ஏத்தியர், பெர்சியர், ஏபூசியர் போன்ற ஜாதிகள் அந்த நேரத்திலே மரித்தது அவர்களுக்கு ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருந்தது. நீதி, நெறி முறைகளில் இழிவானவர்களாகவும் தாழ்ந்தவர்களாகவும் இருந்த அவர்கள் தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பிரயோஜன மில்லாதவர்களாக இருந்தனர். கூடிய ரோகம், கபவாதம், காலரா போன்ற வியாதியினாலும் இன்னும் வேறு ஏதாவது முறையில் அவர்கள் இறந்திருந்தாலும் எல்லாம் ஒன்றுதான்.

இந்த ஜனங்கள் வியாதியினால் மரிக்காமல் போரில் அழியும்படியாக ஏன் தேவன் தெரிந்து கொண்டார் என்று சிலர்

கேட்கலாம். இஸ்ரவேலின் நீதி நெறி முறைகளுக்கு இந்த தேசத்தின் ஜனங்கள் அபாயகரமானவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் என்பதே எங்கள் பதில், அவர்கள் விக்கிரக ஆராதனையை மாத்திரமல்ல, விபசாரம், குறிசொல்லுதல் போன்றவைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். மேலும் தேவன் இந்த தேசத்தை முற்றிலும் வேறுபட்ட காரியத்துக்கு பயன்படுத்த தேவன் திட்டங் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு பெரிய திட்டம் வைத்திருந்தார். அதில் இந்த கானான் தேசம் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த தேசமும் அதில் வாழ்ந்த இஸ்ரவேலர்களும் சவிசேஷ யுகத்தின் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரோடு தேவன் தொடர்பு கொண்டிருந்ததற்கு முன்னடையாளமாக இருந்தது. இந்த கானான் தேசத்தில் வாழ்ந்த புறஜாதியாரை துரத்தாமலோ அல்லது அழிக்காமலோ விட்டிருந்தால், இந்த கானான் தேசத்தை முன்னடையாளமாக்க தேவன் போட்டிருந்த திட்டம் நிறைவேறியிருக்காது.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் கானானியர்களை வெளியேற்றுதல்

இங்கு என்ன வகையான முன்னடையாளம் காண்பிக்கப்படுகிறது? பாவம் நிறைந்த ஜாதிகள் இஸ்ரவேலரால் துரத்தப்படுதலும் அழிக்கப்படுதலும், எப்படி தற்காலத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகள், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள், புது சிருஷ்டிகள் அவர்களது மாம்சீக சரீரங்களை சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். புது சிருஷ்டியாகிய நாம் இந்த மாம்சீக சரீரத்தை ஜெயங்கொள்ள வேண்டும். அல்லது அழிக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அது நம்மை அடிமைப்படுத்திவிடும். நாம் அவைகளை ஜெயங்கொண்டு அழிக்கவில்லையென்றால், அவைகள் நம்மை ஜெயங்கொண்டு அழித்து விடும். நமது மனதில் வாசம் செய்கிற கெட்ட குணங்கள், கெட்ட பழக்கங்கள், தீய ஒழுக்கங்கள், எண்ணங்கள், விருப்பங்கள் ஆகியவைகளை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். புதிய சிந்தை முழு கட்டுப்பாட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு அவைகள் முன்பு இருந்த இடத்தில் புனிதமான பரிசுத்தமான எண்ணங்கள், விருப்பங்கள், நோக்கங்கள், பழக்கங்கள் ஆகியவைகளை நிரப்ப வேண்டும்.

இந்த மனித சரீரங்கள் தற்போது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களாகிய கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டியின் சொத்து மற்றும் உடைமை. புது சிருஷ்டிக்கும் அவனது சரீரத்துக்கும் சமாதானம் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் மாம்சீக இஸ்ரவேலரிடமிருந்து எச்சரிக்கையை நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேவன் கட்டளையிட்ட பிரகாரம் சத்துருக்களை முற்றிலுமாக வெளியேற்றாமலும் அழிக்காமலும் தோல்வியடைவது இஸ்ரவேலர்களுக்கு சத்துருக்களிடமிருந்து தொடர்ச்சியான தொந்திரவுக்கும், சிக்கவைப்பதற்கும், விக்கிரகாராதனைக்கும் பாவத்திற்கும் காரணமாயிருந்தது. அவர்களது அனுபவங்கள் எல்லாம், நமக்கு எச்சரிப்பு உண்டாகும்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆவிக்குரிய சத்துருக்களுக்கு விரோதமான நமது போராட்டங்கள் எல்லாம் மாம்சீக சிந்தையை முற்றிலுமாக அழிப்பதில் முடிவடைய வேண்டும். இது மனித சரீரத்தின் மரணத்தை அர்த்தப்படுத்தும்.

இஸ்ரவேலர்களின் அவர்களது சத்துருக்களுக்கு விரோதமான போராட்டம் ஆயிர வருடயுகத்தின் நிலைமையை ஒரு படமாகவும் காட்டுகிறது. ஆயிர வருட யுகத்தில்

உலகமானது கிறிஸ்து மற்றும் சபையின் வழிநடத்துதல்-ன் கீழ் முழு பூமியும் அவர்கள் சுதந்திரத்துக் கொள்ள தகுதியுள்ள நிலைமைக்கு கொண்டு வரப்படும். ஆயிரவருடமளவும் சாத்தான் கட்டப்பட்டிருப்பான். மனுக்குலத்தின்மேல் இப்பொழுது இருக்கும் ஆதாமின் மரண சாபமும் பாவமும் அதோடு கூட நீதிக்கும் விரோதமாயிருக்கும் அனைத்தும் அழிக்கப்படும். இவைகளெல்லாம் நீண்ட காலமாக உலகத்தை ஒடுக்கி வந்த “பலவானின்” ஆளுகையாக இருக்கிறது. பிறகு ஆவிக்குரிய யோசுவாவாகிய கிறிஸ்து அதிகாரத்துக்கு வந்து இந்த பாவ காரியங்களை எப்படி பூண்டோடு அழிப்பது என்பதையும், இப்படியாக முடிவில் தேவனுடைய ஏதேனாகிய இந்த பூமியை எப்படி சுதந்திரத்துக் கொள்வது என்பதையும் எப்படி ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு ராஜாவாக, அரசனாக இருப்பது என்பதையும் காண்பிப்பார்.

மாம்ச இஸ்ரவேலர்கள் போரிட்டு தேசத்தை சத்துருக்களிடமிருந்து உடையமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அது போல அப்படிப்பட்ட எந்த காரியத்தையும் நாம் இங்கே காண முடியவில்லை. உதாரணத்திற்கு, இஸ்ரவேலர்கள், தாங்கள் சென்று கானான் தேசத்தை சுதந்திரத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. தேவனே கானான் தேசத்தை அவர்களுக்கு சுதந்திரமாகக் கொடுத்தார். இந்த புறஜாதி ஜனங்கள்மேல் தேவன் அக்கறை காட்டாமல் இருந்தார் என்று நாம் நினைக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களது அக்கிரமங்கள் முழுமையடைந்தது என்று தேவன் அறிவிக்கிறார். அவர்களது வாழ்நாளை நீடிப்பதினால் எந்தவித பயனும் இல்லை. அந்த தேசத்தை இஸ்ரவேலருக்கு நித்திய காலமாய் கொடுத்ததினால் எந்தவித அநீதியும் இழைக்கப்படவில்லை என்பதை இப்படியாக நாம் காண்கிறோம். இது முன்னரே தேவனால் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது. தேவன் வாக்குத்தத்தத்தை கொடுத்த போது அதன் நிறைவேறுதலுக்கு ஏற்றகாலமாக அது இருக்கவில்லை. இந்த தேசங்களின் அக்கிரமங்கள் நிறைவாகும் வரை அங்கே ஒரு இருளான காலம் முதலாவது இருக்க வேண்டியிருந்தது.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் இன்றைய போராட்டம்

சுவிசேஷ யுகத்திற்கு வந்தால், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் ஒரு மகா போராட்டத்தை உடையவர்களாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அது முழு உலகத்திற்கும் எதிரான ஒரு போராட்டம். இப்படிப்பட்ட வல்லமையான முக்கியமான போராட்டம் இதுவரை நடந்ததில்லை. எனினும் கர்த்தராகிய இயேசுவினாலும் அவரது பின்னடியாளர்களாலும் நடத்தப்பட்ட போராட்டம் துப்பாக்கி அல்லது மற்ற மாம்சீக ஆயுதங்களுடனானது அல்ல. இன்றைக்கு ஒருவரையொருவர் அழிப்பதற்கு இலட்சக் கணக்கானவர்கள் இராணுவ முகாம்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களது ஆட்சியாளர்களால் அவர்கள் தூண்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக தேவனிடம் தன்னுடைய இருதயத்தை உண்மையாகக் கொடுத்த கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் எல்லாம் விதிவிலக்கு, உலகின் திரளான ஜனங்கள் தேவனிடம் அர்ப்பணம் போன்ற காரியங்களை செய்யவில்லை என்கிற உண்மையை ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். எனினும் அவர்களது ஆட்சியாளர்கள்,

அவர்கள் தேவனுடைய ஜனங்கள் என்றும் அவரது போரையே நடத்துகிறோம் என்றும் அவர்களிடம் கூறுகிறார்கள்.

வேதாகமத்தின்படி, ஆண்டவர் அவரது சீடர்களுக்காக கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிட்ட படிகளை எடுத்திருக்கிறவர்கள் மட்டுமே கிறிஸ்தவர்கள். கிறிஸ்தவர்கள் என்று வெளிப்படையாக சொல்-க் கொள்கிற மற்ற அனைவரும் போ-யானவர்கள், “களைகள்” ஆகும். பழங்கால பரிசுத்தவான்களின் வாழ்க்கையை ஆராய்வதின் மூலம் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள், தேவனுடைய எண்ணத்தையும், தேவனுடைய சித்தத்தையும் தெளிவாக காண முடிகிறது. மோசே, யோசுவா தீர்க்கதரிசிகள், இன்னும் மற்ற கடந்த கால விசுவாசிகள் போன்ற இவர்களது விசுவாசம், தைரியம், வைராக்கியம் என்ற பாடங்களின் மூலம் அவர்கள் பலனடைகிறார்கள். இந்த வேதாகம பதிவுகள் எல்லாம் சுவிசேஷ, சபையின் அறிவுரைக்காகவும் நிழலாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக அவர்கள் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள், பலப்படுத்தப்படுகிறார்கள் மற்றும் உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

கர்த்தரின் ஜனங்கள் தங்களை பலமுள்ளவர்களாகவோ, பெருமைக்குரியவர்களாகவோ உணராதபடி, மாறாக, யோசுவா செய்ததைப் போல மிகவும் தாழ்மையானவர்களாக பற்றாக்குறையுள்ளவர்களாக உணர வேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் தங்கள் பற்றாமை தங்களது பலமாக உணர வேண்டும். தேவன் அவர்களை பெரிய வேலைக்கு அழைத்திருக்கிறார் என்பதையும், அவரது ஆசீர்வாதம் இல்லையென்றால் முழுமையான தோல்வியை அடைவார்கள் என்பதையும் உணர வேண்டும். அவர்கள் கர்த்தரை நோக்க வேண்டியவர்களாகவும் அவரது வாக்குத்தத்தங்களை தங்களது நல்ல, நேர்மையான இருதயத்துக்குள் பெற வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவரிடத்தில் விசுவாசமாகவும், உண்மையாகவும் இருக்கும் வரை இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் அவர்களுடையது என்பதை விசுவாசிக்க வேண்டும். இப்படியாக செய்து அவர்கள் பலமுள்ளவர்களாக மிகவும் பலமுள்ளவர்களாகவும் மிகவும் தைரியமுள்ளவர்களாகவும் ஆக இயலும்.

கடந்த கால சிறந்த உதாரணங்கள்

ஒரு முழு தேசமும் அவருக்கு விரோதமாக இருக்கும் போது, நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் தைரியத்தை நாம் கவனித்திருக்கிறோம். அவரது உண்மையான சீடர்களிடத்திலும் இப்படியாகவே இருந்திருக்கிறது. இவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்த உலகத்தில் தரித்திரராகவும், மிகவும் சொற்பமான ஐசுவரியத்தையோ செல்வாக்கையோ அல்லது மனிதரிடத்தில் கனத்தையோ பெற்றிருந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் தேவனுடைய உண்மையான ஜனங்கள் தாழ்மையான வகுப்பாராக இருந்திருக்கின்றனர். எனினும் பலம் பொருந்தியவர்களாகவும் தைரியமுள்ளவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். அப்போஸ்தலர் காலத்து ஜனங்கள் “அவர்கள் இயேசுவுடனே கூட இருந்தவர்கள் என்று அறிந்து கொண்டார்கள்.” அவரைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டார்கள். அந்த இயேசுவின் சீடர்கள் அவர் தமது பிதாவின் ஊழியத்தில் தமது ஜீவனையும்

கொடுக்க தயாராயிருந்ததை கண்டிருக்கிறார்கள். கொடுமான மரணத்தை சந்தித்த போதும் “பிதா எனக்கு கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ?” என்று கூறியபோதும் அவரது தைரியத்தை அவர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நமது ஆண்டவரை அதி-ருந்து பின்தொடர்ந்து வந்தவர்கள், கடினமான அனுபவத்தின் கீழும் அதிக சோதனையின் கீழும் நமது கர்த்தர் வெளிப்படுத்திக் காண்பித்த ஆவியை அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது நமக்கு ஓர் ஆச்சரியமான உத்வேகத்தை நிரூபித்திருக்கிறது.

விசுவாசிகள் எல்லாம் தொடக்கத்தி-ருந்தே ஒரு விதியாக உலகில் சிறிதளவு மாத்திரமே அறியப்பட்டவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவோ, படித்தவர்களாகவோ, ஐசுவரியவான்களாகவோ இருப்பதில்லை, கடந்த காலத்தில் சில பிரபலமானவர்கள், உயர் குடியில் பிறந்தவர்கள், தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களாக இருந்து அந்த காலத்தில் அவர்கள் பெற்றிருந்த வெளிச்சத்திற்கு ஏற்ப வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் விதிவிலக்காக இருந்தார்கள். அநேக பரிசுத்தவான்கள் அமைதியாக, விசேஷ சம்பவங்கள் இல்லாத வாழ்க்கை வாழ்ந்து, மரண நித்திரைக்கு செல்லும் வரை தேவனுடன் நடந்து, தாங்கள் பெற்றிருந்த வெளிச்சத்தின்படி வாழ்ந்ததாக காணப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள், தீவிரமாக துன்புறுத்தப் படாதிருந்தும் அவர்களை இந்த உலகமானது பொதுவாக புறக்கணித்தது, ஆனால் யாரெல்லாம் உள்ளத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் விசுவாசமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பதை நாம் நிச்சயமாக அறிய இயலாது. ஆனால் “கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவார்” என்பதை நாம் நிச்சயிக்கலாம். (2 தீமோத்தேயு 2:19)

இந்த “சோதனை நாளில்” தைரியம்

நமது காலத்திற்கு வரும்போது, இந்த வேளையைக் காட்டிலும் அதிகமாக குணநல பலமும் அதிகமாக தைரியமும் தேவைப்பட்டதில்லை. முழு உலகத்தின் அக்கிரமங்கள், விசேஷமாக கிறிஸ்தவ தேசங்களின் அக்கிரமங்கள் இப்பொழுது ஓரளவுக்கு நிறைவடைந்திருக்கிறது. தற்போது அனைத்து அரசாங்கங்களும் நீக்கப்படும் வேளையில் இருக்கிறது. இது ராஜாதிராஜாவின் மகிமையான ஆளுகைக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் தேவனுடைய மகிமையான ராஜ்யத்துக்கு இடங்கொடுக்கும். தங்களை கிறிஸ்துவின் சபை என்று கூறிக்கொள்கிற மத முறைமைகள் அனைத்தும் தவறுகளின் பக்கம் அணி வகுத்து நிற்கின்றன. மேலும் அவைகள் சத்தியத்திற்கு எதிராகவும் அதன் பரிந்து பேசுகிறவர்களுக்கு எதிராகவும் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளும் அவரது வல்லமையின் சக்திக்குள்ளும் பலமாயிருப்பது அவசியமாயிருக்கிறது.

இந்த தவறுகளின் கோட்டைக்கு எதிராக யார் தனது சொந்த பலத்தில் போரை துவக்கினாலும் தோல்விடைவது நிச்சயம். ஆனால் அவன் சேனைகளின் கர்த்தரின் பலத்தில் சென்றால். அவன் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன சொல்ல வேண்டும். என்கிற தெய்வீக வழி நடத்துதலைப் பெற்று நல்ல தைரியம் உள்ளவனாக இருக்கக்கூடும். அநேக ஊக்கமுள்ள

இருதயங்கள் ஜீவ அப்பதத்திற்காக மன்றாடி கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாபிலோனில் அடிமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள் அல்லது உலகம் என்கிற “வய-ல்” கொடும் படடனியாய் கிடக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நமது உதவி தேவைப்படுகிறது.

நம்முடைய பலம், தேவனிடத்திலும் சத்தியத்தின் மேலும் உள்ள நமது பற்றுதல் மற்றும் சத்தியத்தை காப்பதில் நமது தைரியம் ஆகியவை சோதிக்கப்படும். இவைகளெல்லாம் நிச்சயமாக பரிட்சையில் வைக்கப்படும்; ஏனெனில் பாபிலோன் நமது வழியை எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மையுடன் சகிக்காதவர்களை தேவன் ராஜ்யத்தில் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டார். கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு எதிர்த்து நிற்பவர்களுக்கு நாம் சாந்தத்துடன் போதிக்க நாடுவோமாக. மேலும் பசியாயும் தாகமாயும் இருப்பவர்களை நாம் கவனிப்போமாக.

நமது சோதனைகளும் உபத்திரவங்களும் எந்த ரூபத்தில் வரும் என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் இந்த “தீங்கு நாளில்” ஆம், இந்த நாளின் மிகவும் முடியும் வேளையில், “சோதனை காலத்தின்” கடைசியில் ஜீவிக்கிற நமக்கு தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கம் நிச்சயம் தேவைப்படுகிறது. சத்தியம் என்னும் கச்சையை நமது அரையிலே கட்டிக்கொள்வது அவசியம்; நமது மனதையும் அறிவாற்றலையும் தவறுகளின் கணைகளி-ருந்து பாதுகாக்க தலைச்சீரா நமக்கு அவசியம்; நீதியென்னும் மார்க்கவசமும் நமக்கு அவசியம்தேவை. இருபுறமும் கருக்குள்ள ஆவியின் பட்டயம் நமக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. “சமாதானத்தின் சுவிசேஷத்துக்குரிய ஆயத்தம்” என்னும் பாதரசையும் நமக்கு தேவைப்படுகிறது. இவைகளெல்லாம் நமது இருதயத்தின் கானாயர்களையும் சுற்றிலுமுள்ள அனைத்து இடையூறுகளையும் ஜெயம்கொள்ள நமக்கு தேவைப்படுகிறது.

இப்படியாக சர்வாயுதத்தை தரித்துக் கொண்டு அனுதினமும் பெருகி வருகிற மகா போராட்டங்களில் “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக” உண்மையிலேயே நாம் பிரிந்து வருவோம். “தமது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை மீட்டு அன்பு செலுத்தினவர் மூலமாக” நாம் ஜெயங்கொள்ளுவோம். “ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படி அருள் செய்வேன்” என்கிற நமது ஆண்டவரின் வாக்குத்தத்தமே நமது அனுதின உத்வேகமாக, தூண்டுதலாக இருப்பதாக.

“ஓ கிதியோனின் படையே எழும்பு! பயத்துடன் அவன் திரும்பி வரட்டும்; வைரக்கியமானவர்களைத்தான் யேகோவா விரும்புகிறார். அவர்களது இருதயம் சத்திய அன்பினால் எரிகிறது! “உன் பட்டயம் ஆவியின் பட்டயமாயிருக்கிறது; அவரது வார்த்தையின் வெளிச்சமே உனது விளக்கு; உனது பாணை எளிய மண்பாத்திரம் உனது கர்த்தரின் சத்தத்தில் பிரிகிறாய். “உனது பாணைக்குள் உனது தீவட்டி எரிகிறதா? உனது எக்காளம் தொனி கொடுக்கிறதா? சீக்கிரத்தில் கிதியோனின் பட்டயமாகிய கர்த்தரின் பட்டயம் சத்துருக்களின் சேனையை நாசமாக்கும். “வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வெற்றி நிச்சயம், அவர் அளிக்கும் சமாதானம் மகாபெரிது; விசுவாசிகள் அனைவரும் உங்கள் இடத்தில் தரித்து நில்லுங்கள் -யுத்தம் கர்த்தருடையது, உங்களுடையது அல்ல!”

ஜெபம்-அதன் உபயோகமும் தகாத உபயோகமும்

“சோர்ந்து போகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ண வேண்டும் என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்கு அவர் ஒரு உவமையைச் சொன்னார்.”
“இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள்.” லூக்கா 18:11, 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:17.

முதல் தலைப்பு வசனத்தில் நமது கர்த்தர் கொடுக்க விரும்பிய பாடங்களுக்கு ஒரு உவமையை பயன்படுத்தினார். உவமை என்பது சில உண்மைகளை விளக்க வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு வார்த்தை - படவிளக்கம். ஆனால் உண்மையாக நடந்த காரியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. மாறாக உண்மையான அறிக்கையாயிருப்பது மிகவும் அரிது. ஆனால் வெறும் யுகமான காரியம். இதுவுமில்லாமல் ஒரு உவமையில் அது சொல்லார்த்தமான பொருளை உடையதாய் இராது. கிறிஸ்துவின் உவமைகளில் ஒன்றில் கோதுமையும் களையும், உண்மையான கோதுமையையும் களையையும் குறிக்கவில்லை, ஆனால் அவைகள் ராஜ்யத்தின் பிள்ளைகளும் சத்துருவின் பிள்ளைகளும் ஆவர். இங்கே உவமையானது நீதியை மதித்திராத அநீதியான நியாயாதிபதியைப் பற்றியது ஆகும். இப்படியிருந்தும் ஒரு ஏழை விதவை அடிக்கடி அவனிடம் வந்து உதவி கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவள் அடிக்கடி வந்து அவனை அலட்டாதபடி கடைசியாக அவளுக்கு விரும்பின தீர்ப்பைக் கொடுத்தாள்.

பரம பிதாவிடம் நாம் வருவதைக் குறித்த ஒரு விளக்கத்திற்காக இந்த உவமையை கர்த்தர் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால் பிதாவை அநீதியான நியாயாதிபதியாகவும் சபையை ஒரு விதவையாகவும் கூறாமல், இந்த உவமை விடாமல் தொடர்ந்து ஜெபிப்பதற்கான ஒரு விளக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டது. ஸ்திரீயின் தொடர்ச்சியான பிடிவாதம் நியாயாதிபதியிடம் வந்ததை இயேசு முக்கியப்படுத்த விரும்பினார். உவமையை முடிக்கும்போது, இந்த ஏழை விதவை தொடர்ந்து கேட்டதால் ஒரு அநீதியான நியாயாதிபதி நியாயம் செய்யும் போது, நமது பரம பிதாவிடம் நாம் என்ன எதிர்பார்க்கலாம் என்று நமது ஆண்டவர் கேட்கிறார். அவரது பிள்ளைகள் இரவு பகலாக அவரைக் கேட்கும்போது அவர்களது ஜெபத்தை அவர் கேட்பது நிச்சயம், ஜெபங்கள் கர்த்தரால் பதிலளிக்கப்படுவதற்கு சரியானவைகள் என்பதை வயறுத்துகிறது. தேவன் எதையும் செய்வார் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. ஆனால் சரியானதும். நீதியானதும், தகுதியானதுமானவைகளை செய்வார். இந்த கருத்துக்கு இசைவாக நமது ஆண்டவரின் ஜனங்களுக்கு போதனை என்னவென்றால் நாம் ஜெபத்தில் கர்த்தரிடம் வரும் போது அவருக்கு பிரியமான காரியங்களை கேட்கிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். ஆகையால் தேவனிடம் நெருங்கி வாழ்கிற கிறிஸ்தவர் தான் ஜெபத்தை ஏறெடுக்க மிகவும் தகுதியானவர்கள். இந்த ஜெபங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பதிலளிக்கப்படும்.

“என்னில் நிலைத்திருங்கள், நானும் உங்களில் நிலைத்திருப்பேன்”

சரியான ஜெபத்தைப்பற்றி நமது கர்த்தராகிய இயேசு திறம்பட தெரிவித்திருக்கிறார். “நீர் எப்பொழுதும் எனக்கு செவி கொடுக்கிறீர் என்று நான் அறிவேன்” என்ற நமது ஆண்டவரின் சாட்சியம் நமக்கு இருக்கிறது. எப்பொழுதுமே அவர்

தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக கேட்டதால் அவர் மறுக்கப்படவேயில்லை. நமது ஜெபம் கேட்கப்படுவதற்கு இரண்டு நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். முதலாவது இயேசுவை நமது இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பிறகு தேவன் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அவரிடம் அர்ப்பணம் செய்திருக்க வேண்டும். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதாக இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்க வேண்டும். பரம பிதாவினால் கிறிஸ்துவுக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் போது நாம் அவருக்குள் புது சிருஷ்டிகளாகிறோம். இந்த புது சிருஷ்டிக்குத்தான் தேவனுடைய அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெபிப்பிக்கப்பட்டு புது சிருஷ்டிகளாக ஆகாதவர்கள் இந்த ஆசீர்வாதங்களுக்கு வெளியே இருப்பார்கள். ஆனால் நம்பிக்கையற்றவர்களாக அல்ல. ஏனெனில் தேவனுடைய திட்டத்தில் அகில உலகிற்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் “இந்த அனுக்கிரக காலத்தில்” இந்த விசேஷித்த குறிப்பிட்ட முறையில்லாமல், ஏற்புடைய ஜெபங்களை ஏறெடுக்க முடியாது.

தற்காலத்தில் ஒரே ஒரு மந்தையே இருக்கிறது. இந்த மந்தையி-ருப்பவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய கிருபையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் ஜெபிக்கும் உரிமையை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அர்ப்பணம் செய்த பிறகு இரண்டாவது கவனிக்க வேண்டிய காரியம் இருக்கிறது. அதாவது இவர்கள் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருக்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் அவரோடு இணக்கமில்லாமல் இருக்கிறார்களா என்பதாகும். தேவனுடைய வார்த்தைகள் நம்மில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். வேதத்தை ஒரு முறை முழுவதுவாக வெறுமனே வாசிக்க வேண்டும் என்பதல்ல அல்லது ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வளவு அதிகாரத்தின் வசனங்களை வாசித்தோம் என்பதல்ல, ஆனால் வசனம் நம்மில் இருக்க வேண்டும். அதன் போதனைகளும் கொள்கைகளும் நமது வாழ்வில் இணைக்கப்படவும் ஒன்றிப் போகவும் வேண்டும். இப்படியாக தேவனுடைய மனம் என்ன என்பதையும் அவருக்கு பிரியமானது என்ன என்பதையும், அவரது நிபந்தனையின் கீழ் நாம் கேட்க வேண்டியது என்ன என்பதையும், கேட்கக் கூடாது என்ன என்பதையும் காணக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இப்படியாக கிறிஸ்துவிலும் அவரது வார்த்தைகளிலும் நிலைத்திருக்கிற அனைவரும் அவர்கள் விரும்பியதைக் கேட்கலாம். தேவனுடைய வார்த்தையில் உறுதி மொழியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எதையும் கேட்கலாம். இதன் பொருள் என்னவென்றால் அவர்களது சித்தம் எதுவோ அதைக் கேட்கலாம். ஏனெனில் அவரது வார்த்தைகள் அவர்களிடத்தில் முற்றிலுமாக வாசம் செய்கிறது. அதில் அங்கீகரிக்கப்படாத எதையும் கேட்க அவர்கள் நினைக்கக் கூடாது.

சுலயமாக கிடைத்த ஆசீர்வாதங்கள் கனம் பெறாது

தொடர்ந்து ஜெபிப்பதைக் குறித்தே நமது பாடம் போதிக்கிறது. அதாவது ஒரு முறை ஜெபித்துவிட்டு, “நான்

இந்த காரியத்தைக் குறித்து ஜெபித்துவிட்டேன், இப்பொழுது நான் அதை விட்டு விடுவேன்” என்று சொல்லக்கூடாது, “தொடர்ந்து ஏன் ஜெபிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தேவையையும் தேவன் அறிவார். முழு காரியத்தையும் ஏன் தேவனிடம் விட்டு விடக் கூடாது?” என்கிற கேள்வி எழுகிறது. நமது சொந்த நன்மைக்கு நாம் கேட்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம் என்றும் அதற்கு பதில் கிடைக்கும் போது நாம் அதை சொந்தமாக்கிக் கொள்ள தயாராயிருக்க வேண்டும் என்றும் வேதவாக்கியம் இந்த கேள்விக்கு பதில் அளிக்கிறது. நமக்கு தேவை என்பதை உணராமல் நாம் அவைகளை பெற்றால், நமது விழுந்துபோன நிலைமையில் அவைகள் சுலபமாக நம்மை வந்து அடைந்தால் அவைகள் மதிப்படையாது.

உண்மையிலேயே பெரும்பாலான ஜனங்கள் அனுதினமும் அநேகமான ஆசீர்வாதங்களை பெறுகிறார்கள் என்பது உண்மை. அதற்கு அவர்கள் நன்றியுடைவர்களாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் அதை போற்றுவதில்லை. நமது கர்த்தர் கூறுவது போல, தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தேவன் கூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, மழையை பெய்யப்பண்ணுகிறார். இவைகளெல்லாம் தேவனிடம் இருந்து வருகிற பெரிய ஆசீர்வாதங்கள் என்று அவர் நமக்கு அறிவிக்கிறார். எனினும் வெகு சிலரே மழையானது தேவனிடமிருந்து வருகிற ஆசீர்வாதம் என்று போற்றுகிறார்கள்! கூரியன் உதிப்பதை பார்க்கும் பொழுது எப்படி சிலர் தேவன் கூரியன் உதிப்பதின் மூலம் தங்களுக்கு அனுப்புகிற ஆசீர்வாதம் என்று போற்றுகிறார்கள்! ஏனெனில் இந்த ஆசீர்வாதங்கள் மிகவும் பொதுவானதாகவும் யாரும் கேட்காமல் வருகிறதாகவும் இருக்கிறது. பெரும்பாலானவர்கள் இதை போற்றுவதில்லை.

ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள், புரிந்து கொள்ளும் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் கர்த்தரிடமிருந்து வருகிறது என்று அதிகதிகமாக போற்றுகிறார்கள். ஆகையால் அவனது தேவைகளையும் கர்த்தருடைய வார்த்தையில் என்ன வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர வரும் போது, அவன் அனுகூலமான நிலையில் கர்த்தரிடம் ஜெபத்தின் மூலம் சென்று இந்த தேவைகளை பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை அறிகிறான். அவன் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை நன்றியுடனும் அதன் மூலம் பலனடையும்படியாகவும் பெற்றுக் கொள்ள தயாராகும் மனோ நிலைக்குள் அவனது இருதயம் வருகிறது.

பிறகு தேவனுடைய பிள்ளை என்ன கேட்க வேண்டும்? என்ன கேட்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து வேதம் நமக்கு என்ன சொல்லுகிறது? முதலாவது “வீண் வார்த்தைகளை அலப்ப வேண்டாம் என்று கூறுகிறது, நாம் எப்படி இதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்? “அஞ்ஞானிகளைப் போல” வீண் வார்த்தைகளை அலப்ப வேண்டாம் என்று நமது கர்த்தர் விளக்குகிறார். ஏனெனில் அதிக வசனப்பினால் ஜெபம் கேட்கப்படும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு சீனர்கள் ஒரு நிமிடத்தில் நூறு ஜெபங்களை ஏற்றெடுக்கும் படியான ஜெப சக்கரங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்கள் நேரம், குரல் முதலானவைகளை மிச்சப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால்

இப்படிப்பட்ட ஜெபங்கள் எல்லாம் வெறும் வீண் வார்த்தைகள். கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக் கொள்ளுகிற பலர் வீண் வார்த்தைகளை அப்பியாசப்படுத்துகிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அநேக ஜெபங்களை அவர்கள் ஏற்றெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் பெரும்பாலும் இருதயத்தி-ருந்து வருவதில்லை என்று நாங்கள் பயப்படுகிறோம். ஆனால் அவைகள் கடமை உணர்ச்சியிலோ அல்லது கட்டாயத்தினாலோ மென்மேலும் சொல்லப்படுகிறது.

பழைய சிருஷ்டிக்காக அல்ல ஆனால் புது சிருஷ்டிக்காக

கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் மற்றும் உதவியின் அவசியத்தை உணர்ந்து, நம்பகமான மனோபாவத்துடன் அவரிடம் சென்று நமது ஜெபத்தை ஏற்றெடுத்து, அவரது பதிலுக்கான ஏற்ற காலத்திற்கும் வழிக்கும் காத்திருப்பதே சரியான மனநிலையாகும். நாம் என்ன கேட்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து நமது ஆண்டவர் தமது பிரசங்கங்களில் ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது அஞ்ஞானிகள், பொதுவாக உலக ஜனங்கள், விசுவாசமில்லாத அனைவரும் என்னத்தை உணர்போம்? என்னத்தை குடிப்போம்? என்னத்தை உடுப்போம்? என்று புமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை கேட்கிறார்கள். ஆகையால் ஒரு குழந்தையானது அதன் அறியாமையினால் புமிக்குரிய காரியங்களை கேட்கிறது. ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகள், புமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை புது சிருஷ்டியின் பயன்பாட்டுக்கோ அல்லது வளர்ச்சிக்கோ தேவையான அளவுக்கு மட்டுமே கேட்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள் கிருபையிலும் அறிவிலும் வளருவதால் தாம் புதுசிருஷ்டி என்கிற உணருதலுக்கு மென் மேலும் வந்து, புதுசிருஷ்டி தனக்காக ஜெபிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள், பழைய சிருஷ்டிக்காக அல்ல என்பதை உணர வேண்டும். புது சிருஷ்டி தனது கூடாரமும் ஊழியக்காரனுமாகிய அழிவுக்குரிய சரீரத்தை கவனிக்க வேண்டும். இந்த சரீரத்திற்காக, புது சிருஷ்டி சரியானபடி அபிவிருத்தி அடையவும், செய்யும்படி கர்த்தர் கொடுத்துள்ள வேலையை நிறைவேற்றவும் தேவையான அளவுக்கு கேட்க வேண்டும். பழைய சிருஷ்டியை சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக மட்டும் அவன் கேட்கக் கூடாது. ஏனெனில் பழைய சிருஷ்டி மரித்ததாக கருதப்படுகிறது. அவன் கர்த்தரிடம் தனது தவறிழைக்காத ஞானத்தின்படி அவனது உண்மையான தேவைகளை கேட்கலாம்.

மாம்சத்தை ஜெபம் கொள்ள பலத்திற்காகவும், நம்மை செயலாற்றிவிட்பதற்கு தேவையான ஞானத்திற்காகவும், குணலட்சண பலத்திற்காகவும், பரிசுத்த ஆவியின் கிருபை மற்றும் கனிகளில் அபிவிருத்திக்காகவும் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். ஆவிக்குரிய உணவிற்காகவும் நமது வஸ்திரங்கள் உலகத்தினால் கறைபடாதபடி பார்த்துக் கொள்ள ஞானம் மற்றும் கிருபைக்காகவும் தேவனுடைய முழு சர்வாயுத வர்க்கங்களை தரித்துக் கொள்வதற்காகவும் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். தேவனுடைய வசனத்தை புரிந்து கொள்வதற்கும் சத்திய ஆவியை போற்றுவதற்கும் தேவையான ஞானத்திற்காகவும் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். இவைகள் அனைத்தும் ஜெபிப்பதற்கான சரியான காரியங்களாகும்.

ஏனெனில் அவைகளெல்லாம். புதுசிருஷ்டியை ஒப்பனை செய்ய முக்கியமானவைகளாகும்.

மேலான காரியங்களுக்கான இந்த ஜெபத்தில் சரீர்த்தையும் அதன் தேவைகளையும் நாம் புறக்கணிக்கவில்லை. எனினும் அஞ்ஞானிகள் (அஞ்ஞானிகள் என்பது தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வராத அனைவரையும் குறிக்கும்) தேடுகிறதை நாம் தேடவில்லை, தேவனுடன் உறவுக்குள் வராதவர்கள் கேட்கிறதை தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருக்கிறவர்கள் கேட்கக் கூடாது. தேவன் தமது குடும்பத்துக்குள் வராதவர்களின் ஜெபத்தை கேட்பதேயில்லை, ஜெபிக்கும்படி அவர்கள் போதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் கேட்பதற்கு மாறானவைகளுக்காக நாம் ஜெபிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நல்ல காலணி வேண்டும் என்றோ, நல்ல ஆடை வேண்டும் என்றோ அல்லது நல்ல வீடு வேண்டும் என்றோ அல்லது அடமானம் வைத்ததை மீட்க வேண்டும் என்றோ சீவர்கள் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று இயேசு தாம் பேசிய வார்த்தைகள் எதிலும் கூறவில்லை. இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் இப்படிப்பட்டவைகளுக்காக எப்பொழுதும் ஜெபித்ததேயில்லை. தாங்கள் எதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனைக்காகவே ஜெபித்தார்கள்.

தேவனிடம் ஜெபிப்பதற்கும் (விண்ணப்பிப்பதற்கும்) அவரை ஆராதிப்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் அறிய வேண்டும். யாரும் தேவனை ஆராதிக்கலாம், கீழே குனிந்து வணங்கலாம். ஆனால் ஜெபத்தைப் பொருத்தவரை அங்கே ஒரு வரையறை உண்டு. குறிப்பிட்ட சில நபர்கள் மட்டுமே கேட்கப்படும் என்ற உறுதிமொழியோடு ஜெபிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் ஒரு திட்டமான உடன்படிக்கையின் மூலமாக அவருடைய ஜனங்களானவர்கள் தேவனோடு இப்படிப்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்தவர்கள் தான் அவரிடம் ஜெபிக்கும் சலுகையை பெற்றவர்கள். நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்படி யூதர்களிடம் இது உண்மையாய் இருக்கிறது. தேவனுடன் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாக உடன்படிக்கை செய்த நமக்கும் கூட இது உண்மையாய் இருக்கிறது. ஜெபிக்கும் சலுகையை பெற்றிருந்தால் கூட, ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய ஜெபத்திற்கான நிபந்தனைகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதே அந்த நிபந்தனைகள். தெய்வீக சித்தத்தை நமது சித்தத்திற்கு வளைக்க நாம் முயற்சிக்கக் கூடாது. தேவனுடைய வார்த்தைகளை ஆராய்ந்து அதன் மூலம் அவர் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவைகள் எவை என்பதையும் தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்திற்கு புறம்பாக நாம் எதையும் கேட்கக் கூடாது என்பதையும் கண்டுகொள்ளவும் இது நம்மை வழி நடத்தும்.

சரீரம் புதுசிருஷ்டியின் உடைமையாக கவனிக்கப்படுகிறது

கர்த்தர் சவிசேஷயுக முழுவதும் தம்முடைய பிள்ளைகளை கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியாக தொடர்புகொள்கிறார் என்பதையும், அவரது வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தும் புதுசிருஷ்டிக்குரியது என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். புது சிருஷ்டி பழைய சரீரத்தின் மீது அக்கறை

கொள்கிறது. ஏனெனில் இந்த சரீரம் அதன் உடைமையாக இருக்கிறது. சரீரத்தின் அக்கறை புது சிருஷ்டியாகிய நமக்குரியது. நமது பரலோக சுதந்தரத்திற்கு நமது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த நன்மை பயக்கும் வரை இந்த அக்கறை நமக்குரியது, நமது ஆவிக்குரிய அனுசூலத்தில் குறுக்கீடு பண்ணாதிருக்கும் வரை இந்த அக்கறை நமக்குரியது - அதற்கு மேல் இருக்காது. ஆகையால் இது தான் எனக்கு பிடித்தமானது என்று தேவனிடம் சொல்லலாகாது; ஆனால் எது மேன்மையானது என்று அவர் கொடுக்கிறாரோ அதைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் இதுதான் நமக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஆகையால் நமது சரீர பிரகாரமான தேவையை நாம் தேவனிடம் சொல்லக் கூடாது என்று இதற்கு பொருளல்ல. மாதிரி ஜெபத்தில் நமது ஆண்டவர் நமக்கு குறிப்பிடுவது போல நாம் செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும். நமது அனுதின தேவைகள், அனுதின உணவு அவரிடமிருந்தே வருகிறது. அது நல்ல உணவாகவோ, சாதாரண உணவாகவோ, தாராளமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கலாம். இவை அனைத்தும் புது சிருஷ்டியின் சிறந்த நன்மைக்காகவே ஆகும்.

கர்த்தருடைய வசனத்திற்கு இசைவாக கேட்கிற ஜெபம் நிச்சயமாக பதிலைப் பெறும். பூமிக்குரிய நல்ல பெற்றோர்கள் நல்ல பரிசுகளை தங்களது பிள்ளைகளுக்கு கொடுப்பதில் சந்தோஷமடைகிறார்கள். பரிசுகளை தங்கள் பிள்ளைகள் மேல் உள்ள உண்மையான அக்கறையாக பார்க்கிறார்கள். பெற்றுக் கொண்ட அனுசூலங்களுக்கு குழந்தைகளை நன்றியற்றவர்களாக அவர்கள் கண்டால், அடுத்ததலை அந்த அனுசூலங்களை அந்த குழந்தை தகுந்தபடி பாராட்டும் வரை கொடுக்காதிருப்பார்கள். இதே போல் தான் நமது பரமபிதாவிடமும் இருக்கிறது. தேவன் தமது மேன்மையான வெகுமதிகளை வழங்குவதை உண்மையிலேயே அவைகளுக்காக தமது பிள்ளைகள் பசியாக இருக்கும் வரை தாமதப்படுத்துகிறார். அவரது ஆசீர்வாதங்கள் நமக்கு வழங்கப்படும்பொழுது அவைகள் நமக்கு அதிக நன்மைகள் செய்யும்படி இதை அவர் செய்கிறார்.

ஆவியினால் ஜெநீப்பிக்கப்படுதலுக்காக ஜெபித்தல் தேவையற்றது

பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படுவதைக் குறித்து சில ஜனங்கள் ஒரு தவறான எண்ணங் கொண்டிருக்கிறார்கள் அர்ப்பணம் செய்யாத அநேகர் தங்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியை கொடுக்கும்படி ஜெபிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு வேத வாக்கியங்களை ஆராயவில்லை. பிரத்தியேகமாக நாம் கேட்காமலேயே கர்த்தர் பரிசுத்த ஆவியை பெற்தெகொஸ்தே நாளில் சீவர்களுக்கு கொடுத்தது போல நமக்கு கொடுக்கிறார். கர்த்தருக்கு முன்பாக தங்களை பிரசன்னப்படுத்தி காத்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பற்றியும், அதற்காக ஜெபிக்கவும் போதுமான அளவுக்கு அறியாதிருந்தார்கள். ஆனால் கர்த்தர் சரியானவைகளை சரியான நேரத்தில் வழங்கினார். நமக்கும் அதே போல் தான் வழங்குகிறார். பரிசுத்த ஆவிக்காக கேட்கும் ஜெபத்தை இதை கருதாமல் அதற்கான நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றினால்

அதை கர்த்தர் அருளுகிறார். நாம் தேவனுடன் கிறிஸ்து மூலமாக அர்ப்பணம் செய்யும் பொழுது, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கும்படி நாம் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு குழந்தை இயற்கையாக ஜெனிப்பிக்கப்படுவதுபோல நாம் ஜெனிப்பிக்கப்படுகிறோம். ஒரு குழந்தை ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்காக அது கேட்பதில்லை, அது எப்படி முடியும்? ஆனால் நாம் ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலை பெற்ற பிறகு தேவனுடைய மனோபாவத்தை தேவனுடைய சிந்தையை, தேவனுடைய சித்தத்தை, நமது மனோபாவமாக, நமது சிந்தையாக, நமது சித்தமாக பெறுவதற்கு நாம் ஜெபிக்க வேண்டும்.

தேவன் நீதியை சிநேகித்து அநீதியை வெறுக்கிறார். ஆகையால் நாம் தீமையினாலும் சுயநலத்தினாலும் கீழ்ப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து அன்பின் ஆவியை வளர்க்க வேண்டும். அது அன்பையும் நீதியையும் போற்றும் பெரிய காரியங்களிலும் சிறிய காரியங்களிலும் நீதியை சிநேகிக்கவும் அநீதியையும், அக்கிரமத்தையும் வெறுக்கவும் படிப்படியாக நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் யாருக்கும் தீங்கையோ அநீதியையோ செய்வதை வெறுத்து ஒதுக்கிற அளவுக்கு நாம் அநீதியை வெறுக்க வேண்டும். புதுசிருஷ்டியானது ஆரம்பத்தில் எது நீதி, எது அநீதி, எது நேர்மை எது அநியாயம் என்பவைகளை மங்கலாக பார்க்கிறது. எல்லா காரியங்களிலும் கர்த்தருடைய மனோபாவமே நமது மனோபாவமாக இருக்கும் படியாக விரும்ப வேண்டும். வேத வாக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற படி தேவனுடைய குண லட்சணத்தை ஆராய்ந்து அதே போ-ருக்க அநுதினமும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து “கர்த்தருடைய ஆவியினால் அந்த சாயலாகத் தானே மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து மறு ரூபப்படுகிறோம்.” இப்படியாக மென்மேலும் ஆவியினால் நிரப்பப்படுகிறவர்களாகிறோம்.

பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருப்பதற்கான ஆதாரங்கள்

தேவனுடைய பிள்ளை அபிவிருத்தியடைவதால் அவர்களது சாந்தம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர சிநேகம் மற்றும் அன்பு ஆகியவைகளினால் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருப்பது மென்மேலும் நிரூபணமாகிறது. இவைகள் எல்லாம் நாம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிற நற்குணங்கள் ஆகும். இவைகள் நமது இருதயத்தை, நமது எண்ணத்தை மென்மேலும், நமது வெளியரங்கமான வாழ்க்கையை ஆட்சி செய்ய வேண்டும். கோபம், பொறாமை, வெறிகள், சண்டைகள், தூஷணம், வன்மம், வைராக்கியம் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் சத்துரு மற்றும் உலகத்தின் ஆவியாகிய அசுத்த ஆவிக்கான ரூபகாரங்கள், பரலோக ராஜாவின் பிள்ளைகளாகிய நாம் இவைகளையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும். அவைகள், மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் கிரியைகள்.

நாம் எல்லாரும் நமது மாம்சத்தில் ஓர் அளவு அசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கிறோம். சிலர் கொஞ்சமாகவும் சிலர் அதிகமாகவும் பெற்றிருக்கிறோம். அதிக அளவான கர்த்தருடைய ஆவிக்காகவும், அவரது பரிபூரண சித்தத்துக்கு இசைவாக மென்மேலும் அதிகரிக்கக் கூடிய ஆவிக்காகவும் அவரிடம் அநுதினமும் ஜெபிப்பது சரியானது. ஆனால் இந்த ஜெபத்துடன் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஜெனிப்பித்தல் நடந்தபிறகும் கூட, தமது ஆவியின் மூலமாக

தேவன் எந்த இருதயத்தையும் நிரப்புவதில்லை. இந்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக தொடர்ச்சியான உண்மையான ஜெபத்தின் மூலம் கர்த்தரிடம் வந்தும், இதை முறையாக கேட்டும் நமது வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியின் ரூபகாரங்களை காண்பதற்காக நம்மை நாமே தயார்படுத்திக் கொள்வோம். இதற்கு முன் நாம் பெற்றிருந்ததைக் காட்டிலும் நாம் அதிகமான சாந்த குணத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோமா அல்லது இன்னும் சாந்த குணத்தில் பின் தங்கியிருக்கிறோமா என்பதைக் காணக்கூடும். நாம் அதிக கனிவாகவும். அதிகமான பொறுமையுடனும், அதிகமான சுய கட்டுப்பாடுடனும் இருக்கிறோமா, ஆவியின் கணிகளில் அதிகமாக அபிவிருத்தியடைய எந்த காரியத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை உணருவோம். சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் இந்த குணங்களால் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ குறைவு படடிருக்கிறோம். ஆனால் இதை நாம் கவனித்து ஜெபித்தால், ஜெபத்தில் பதிலைக்காண கற்றுக் கொள்வோம். அறிவிலும் அன்பிலும், கிறிஸ்துவின் சாய-லும், பரலோகத்தில் இருக்கிற நமது பிதாவின் சாய-லும் வளருவோம்.

ஜெபத்தினைப்பற்றிய முறையற்ற கருத்துக்கள்

ஜெபமானது நாம் காண்பித்திருக்கிறது போல, கிறிஸ்துவனின் வளர்ச்சிக்கும்; ஆம் ஆவியில் நிலைத்திருப்பதற்கும் மிகவும் முக்கியமானதும் முற்றிலும் அத்தியாவசியமானதுமாகும். எனினும் சிலர் பண்ணுவதுபோல மட்டுமீறிய வழியில் ஜெபித்தலைப் பற்றி நாம் சிந்தித்ததேயில்லை. கர்த்தரிடம் அவரது திட்டத்தைக் குறித்தோ, அவர் இந்த பிரபஞ்சத்தை எப்படி நிர்வகிப்பார் என்பது பற்றிய நமது விருப்பத்தையும், நமது சொந்த சித்தத்தை எப்படி எப்பொழுது நேரிடப்பண்ணுவார் என்பது குறித்தும் அவரிடம் சொல்வது குறித்து நாம் நினைக்கவேயில்லை. இந்த முறையில் மிகவும் அதிகமாக ஜெபிப்பதும் நமது சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. சீக்கிரமாக அதை நிறுத்துவது நல்லது. ஆண்டவர் தமது சீமங்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒரு, மாதிரி ஜெபத்தை கொடுத்தார். ஆனால் பெரும்பாலான ஜனங்கள் ஏறெடுக்கும் ஜெபத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. இதை அவர்கள் கவனிக்கிறதேயில்லை.

கர்த்தருடைய வசனத்தை கவனிப்பதும், அவரிடம் அதிகமாக பேசாமல் இருப்பதுமே சரியான காரியம். நம்மிடம் அவர் பேசும் போது நாம் மிகவும் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். கவிஞர் இந்த முக்கியமான கருத்தை பாட-ல் நன்றாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

“ஆண்டவரே, பேசும்! உமது ஊழியன் கேட்கிறேன்.
உமது கிருபையான வசனத்திற்கு காத்திருக்கிறேன்.
உற்சாகமூட்டும் உமது குரலுக்கு ஆசைப்படுகிறேன்
ஆண்டவரே, இப்போது அது கேட்கப்படுவதாக!
நான் கவனிக்கிறேன், ஆண்டவரே உமக்காக!
எனக்காக நீர் என்ன சொல்-யிருக்கிறீர்!”

வேதாகமமானது தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நம்மைக் குறித்த தெய்வீக சித்தம், நோக்கம், திட்டம் ஆகியவைகளின் தெய்வீக வெளிப்பாடு என்று நாம் புரிந்து

கொண்டிருக்கிறோம். சத்தியமே நம்மை பரிசுத்தப்படுத்தும் படியாக கர்த்தர் திட்டமிடுகிறார். “உமது சத்தியத்தினாலே அவர்களை பரிசுத்தப்படுத்தும்; உமது வசனமே சத்தியம்.” ஜெபத்தின் மூலம் அவர்களை பரிசுத்தப்படுத்தும்! என்று நமது ஆண்டவர் கூறவில்லை. நாம் வசனத்தை ஆராய்ந்து அதன் மூலமே பரிசுத்தமடைய வேண்டும் என்று ஆண்டவரது நியமமாக இருக்கிறது. அவரைக் காட்டிலும் ஞானமுள்ளவர யார்? ஜெபத்தில் நாம் ஒரு தொகுதியை எழுதாதற்கு காரணம், அப்படி செய்தவற்கு நாம் வேத ஆதாரத்தை நாம் காண்பதில்லை.

நாம் கூறியிருப்பதுபோல, ஜெபமானது கிறிஸ்தவர்களுக்கு முற்றிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும் பொழுது, தேவனுடைய வசனமே தேவனுடைய சித்தம், திட்டம் மற்றும் நாம் எந்த வழியில் போக வேண்டும் என்கிறதையும் நமக்கு போதிக்கிறது. இதில் தோல்வியை காண்பதற்கான காரணம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக கூறிக் கொள்பவர்களின் விசுவாசக் குறைவே ஆகும். எப்படிப்பட்ட ஜெபமும் கர்த்தருடைய வேதத்தை ஆராய்வதை புறக்கணிக்காது. பாவம் ஆளுகை செய்கிற இந்த உலகின் நீண்ட கால இருளுக்கு இந்த வேதம் மட்டுமே நமது கால்களுக்கு தீபமும், நமக்கு வழிகாட்டியாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்கு தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது.” சங்கீதம் 119:105

நாம் “இடைவிடாமல்” ஜெபம் பண்ண வேண்டும். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நன்மைகளும் கேட்டுக் கொண்டவைகளும் சீக்கிரமாக வரவில்லை என்று ஊக்கம் குன்றியதால் இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தில் இது சொல்லப்படவில்லை. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வசனம் நிச்சயம் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். இந்த வாக்குத்தத்தங்களில் நாம் நம்பிக்கை வைத்து, தொடர்ந்து கேட்டு, அதன் நிறைவேறுதலுக்காக பொறுமையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் காத்திருக்க வேண்டும். இப்படியாக நாம் இடைவிடாமல் “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று ஜெபிக்கிறோம். நாம் ஒவ்வொரு கணத்திற்கு அல்லது ஒவ்வொரு மணி நேரத்திற்கு அந்த வார்த்தைகளை தொடர்ந்து கூறாமல், அந்த எண்ணத்தை, அந்த எதிர்பார்க்குதலை, அதற்காக காத்திருத்தலை தொடரவும் அந்த ராஜ்யத்திற்காக உழைக்கவும், அந்த ராஜ்யத்தில் சுதந்தரராவதற்கான குணலட்சணத்தில் தயார்படுத்திக் கொள்ளவும் செய்கிறோம். சிலர் தேவனோடு ஐக்கியப்படுகிறோம் என்று எண்ணிக் கொண்டு, ஒரு கா-யான நாற்கா-யில் கர்த்தர் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்று கற்பனை செய்து கொண்டு அதற்கு முன்னே முழங்கா-ல் உட்கார்ந்து கஷ்டத்தில் விழுகிறதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட வேதத்திற்கு மாறான செயல்களினால் அவர்கள் சத்துருவானவனின் கண்ணியில் அகப்படும் ஆபத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

கர்த்தர் அநேக ஆசீர்வாதங்களை நமக்கு முன்னமேயே கொடுத்திருக்கும்போது இன்னும் அநேக ஆசீர்வாதங்களுக்காக அவரிடம் மன்றாடுவது வெட்கத்திற்குரியதாக நாங்கள் உணர்கிறோம். ஆகையால் நமது சொந்த மன்றாட்டுகள் மிகவும் குறைவாக இருக்க வேண்டும். பரம கிருபாசனத்திற்கு முன்பாக நமது ஆசிரியரின் மன்றாட்டுகள் என்னவென்றால்

நன்றியை ஏறெடுத்தல், துதியை ஏறெடுத்தல், கர்த்தருக்கு தன்னை அர்ப்பணித்தலையும் அவர்மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் வெளிப்படுத்தல், வாழ்க்கைக்குரிய காரியங்களில் அவரது கிருபைக்காகவும், வழிநடத்துதலுக்காகவும் ஜெபித்தல் ஆகியவையாகும். தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களை நாம் முழங்கா-ல் இருக்கும்போது மாத்திரமல்ல எப்பொழுதும் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் நமது ஜெபத்திற்கு இசைவாக வாழ நாட வேண்டும். இதையே செய்ய மற்றவர்களையும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். எனினும் நாம் அனைவரும் ஒரே மாதிரி உண்டாக்கப்படவில்லை. இந்த காரியத்தை வேதாகம கண்ணோட்டத்தின் பிரகாரமாகவும். வேதாகம பாடங்கள் மற்றும் காவற் கோபுர கட்டுரைகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள கருத்தின் பிரகாரமாகவும், கர்த்தருடைய கிருபை அவரது பிள்ளைகளை சரியாக வழிநடத்தும் என்று நம்பி நாம் விட்டுவிட வேண்டும்.

பரிசுத்த ஆவி ஜெபத்தின் முக்கிய நோக்கம்

அநேக கிறிஸ்தவர்களின் ஜெபம் கேட்கப்படாததற்கு காரணம் தேவன் சொல்லாத காரியங்களுக்காக ஜெபிப்பது அல்லது உண்மையாக ஜெபிக்கவில்லை. அவர்கள் செல்வத்திற்காகவும், பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும் ஜெபித்திருக்கிறார்கள் அல்லது ஒரு வேளை அவர்களது மறுமலர்ச்சி கூட்டத்தில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ஆத்துமாக்களின் மதமாற்றத்திற்காக ஜெபித்திருப்பார்கள் அல்லது அனுமதியற்ற வேறு எதையாவது கேட்டிருக்கலாம். அல்லது அவர்கள் கேட்டது அவர்களுக்கு தேவையற்றதாக இருந்திருக்கலாம். கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தையாயிருப்பவர்கள், அவர்களது அறியாமையினாலும் சரியாக போதிக்கப்படாததாலும் அவர்கள் கேட்ட பூமிக்குரிய காரியங்களை தேவன் கொடுத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் முன்னேற்றமடைந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது வேறாக இருக்கும். சிறிய குழந்தை மேஜையில் தகாத மற்றும் கோட்பாட்டுக்கு மீறினவைகளை குற்றமில்லாமல் கேட்கலாம். பண்பட்ட கல்வியிலும் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய அறிவிலும் முன்னேறியவர்கள் இன்னும் அதிகமாக தெரிந்திருக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய பிள்ளை விசேஷமாக எதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்பது அவரது வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு பரிசுத்தஆவிதான் அவரது விசேஷித்த வரமாக இருக்கிறது.

பரிசுத்த ஆவி தேவனுடைய வல்லமை, மனச்சார்பு என்பதை நாம் அறிய வரும்போது, நாம் எதற்காக ஜெபிக்கிறோம் என்பதை அறிவோம். தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியை நாம் மென்மேலும் விரும்புகிறோம். அது நம்மை அதிக கனிவானவர்களாகவும். அதிக தயவுள்ளவர்களாகவும், அன்பானவர்களாகவும் ஆக்குகிறது. கிறிஸ்துவின் சிந்தையை நாம் மென்மேலும் விரும்புகிறோம். இந்த கிறிஸ்துவின் சிந்தையை பெறுவதற்கு கஷ்டப்பட்டு முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஒவ்வொரு நாளும் நாம் பிசாசின் ஆவியை வளர்த்தால் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை எப்பொழுதும் அடைய முடியாது. நாம் ஆவியை, கிறிஸ்துவின் சிந்தையை தீர்மானத்துடன் வளர்த்தால், சத்துருவானவனின் ஆவி நமது இருதயத்தில் நுழைய முடியாது. நாம் மென்மேலும் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை

உடையவர்களாவோம். தேவனுடைய ஆவியினால் நாம் நிரப்பப்பட்டிருப்பதால் நாம் மென்மேலும் அவருடைய பரிபூரண சித்தத்தை அறிந்து கொள்வோம். இப்படியாக நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசத்திற்கு நாம் தயாராகிறோம்.

சந்தேகமில்லாமல் விசுவாசத்துடன்

ஜெபியுங்கள்

நாம் பார்க்கிற இந்த பாடத்தில் கர்த்தர் நமக்கு நாம் “சோர்ந்து போகக்கூடாது” என்று கூறுகிறார். சோர்ந்து போகக்கூடாது என்ற வார்த்தை மனம் தளர்வடையக்கூடாது என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய் உங்கள் ஆத்துமாக்களில் சோர்ந்து போகாதபடிக்கு..... அவரையே நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்;” “நாம் தளர்ந்து போகாதிருந்தால் ஏற்ற காலத்தில் அறுப்போம்.” (எபிரேயர் 12:3; கலாத்தியர் 6:9) இதே வழியில் நமக்கு கிருபை தேவையாயிருப்பதாக உணர்ந்தால் இன்னும் அதிகமாக பரிசுத்த ஆவியை கேட்கலாம். உதாரணத்திற்கு நமக்கு இன்னும் அதிகமான பொறுமை தேவை என்று உணரலாம். நாம் பொறுமைக்காக ஜெபிக்கும் போது, “நான் பொறுமையாக இருக்கவே மாட்டேன்; அந்த வழியில் நான் பிறக்கவில்லை!” என்று கூறக்கூடாது. பதில் கிடைக்கும்படியான விதத்தில் நமது ஜெபம் இருக்க வேண்டும். நமது ஜெபத்திற்கு இசைவாக நாம் கஷ்டப்பட்டு முயற்சித்தால், தொடர்ந்து ஜெபித்து, பொறுமை வரும் என்று அறிந்து நாம் மன்றாடி பிறகு பொறுமைக்காக காத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பொறுமையின்மைக்கும் நம்மை நாமே தண்டித்துக் கொள்வது

R 5710

The Source of True Promotion

உண்மையான ஜெபத்தின் பிறப்பிடம்

“கிழக்கிலும், மேற்கிலும் வனாந்தர திசையிலுமிருந்து ஜெபம் வராது; தேவனே நியாயாதிபதி, ஒருவனைத் தாழ்த்தி ஒருவனை உயர்த்துகிறார்.” சங்கீதம் 75:6,7

ஒருவர் ஒவ்வொரு இரவிலும் நட்சத்திரங்களை கவனித்தால், ஒவ்வொன்றிற்கும் நகர்தல் உண்டு என்பதையும், என்னும் அனைத்தும் ஒரு நிலையான புள்ளியைக் கொண்டு சுற்றுகின்றன என்பதையும் பார்க்கலாம். இந்த புள்ளியை துருவ நட்சத்திரம் என்று நாம் அழைக்கிறோம். இந்த நிலையான நட்சத்திரம் நகருவதில்லை. ஆகையால் இந்த புள்ளியைக் கொண்டு ஒரு மனிதன் தனது பாதையை அளவிடலாம். மாலுமியின் கருவியின் காந்த முள் எப்பொழுதும் வடக்கு திசையை நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

நமது நாளின் தெளிவான வானசாஸ்திர அறிவின் மூலம், நமது சூரிய குடும்பத்தின் கோள்கள் எல்லாம் சூரியனை சுற்றி வருகிறது என்பதையும், எண்ணிலடங்கா மற்ற சூரியன்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அவற்றின் கிரகங்கள் அவைகளை மையமாகக் கொண்டு சுற்றி வருகின்றன என்பதையும் ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். மேலும் தொலைவில் ஒரு வல்லமையான மையத்தில் எண்ணிலடங்கா கோடிக்கணக்கான சூரியன்கள் அவற்றின் கோள்கள் மற்றும் உபகிரகங்களுடன் சுற்றி வருகின்றன என்று விஞ்ஞானம்

ஒரு மிகச் சிறந்த அப்பியாசிக்கக் கூடிய வழி.

“உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக, உமது சித்தம் பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று கர்த்தருடைய ஜனங்கள் நீண்டகாலமாக ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பதினெட்டு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இந்த ஜெபம் ஏறெடுக்கப்பட்டும், தேவனுடைய பிள்ளை அவரது ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதை இன்னும் பார்க்கவில்லை. அப்படியென்றால் நாம் ஜெபிப்பதை நிறுத்திவிடலாமா? ஐயோ, இல்லை! அது நிச்சயம் வரும் என்று நாம் உறுதி கூறப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது கூட அது வாசலருகே இருக்கிறது! தேவனுடைய ராஜ்யம் முழுவதும் ஸ்தாபிக்கப்படும். பூமியெங்கும் விசுவாசமின்மை இல்லாத காலம் வரும். அப்படிப்பட்டவர்கள் தற்போது பரலோகத்தில் இல்லை. நமது ஜெபங்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை அவர் திட்டமிட்டிருக்கிறதற்கு ஒரு நிமிடத்திற்கு முன்னதாகக்கூட கொண்டு வராது. ஆனால் நாம் ராஜ்யத்திற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் கர்த்தருடைய உறுதியான வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைவாக நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நமது ஜெபத்தின் மூலம் உறுதி செய்கிறோம். இப்படி சோர்ந்து போகாமல் ஜெபித்து கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தங்களைத் தாங்களே பலப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். தேவனுடைய மகிமையான ராஜ்யம் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும்! அப்பொழுது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கொப்பான குணலட்சணத்தை அடைந்தவர்கள் அவரோடுகூட இந்த ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்ய உயர்த்தப்படுவார்கள்.

அறிவிக்கிறது. இந்த மகா மையம் துருவ நட்சத்திரம் இன்னும் குறிப்பாக யாவரும் அறிந்த மைய நட்சத்திரமாகிய அல்சியோன் (Alcyone) உடன் இணைப்பை பெற்றிருக்கிறதாக காணப்படுகிறது. இந்த காரணத்தினால்தான் அறுமீன் நட்சத்திரம் யேகோவா தேவனின் இருப்பிடமாக இருக்கலாம் என்று குறிப்பாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த இடத்தில் இருந்து தான் அவர் அண்ட சராசரங்களையும் ஆளுகை செய்கிறார். இந்த கருத்து, சர்வவல்லமையுள்ளவர் முற்பிதாவாகிய யோபுவை, “அறுமீன் நட்சத்திரத்தின் சுகிர்த சம்பந்தத்தை நீ இணைக்கக் கூடுமோ? அல்லது மிருக சீரிஷத்தின் கட்டுகளை அவிழ்ப்பாயோ? இராசிகளை அதனதன் காலத்திலே வரப்பண்ணுவாயோ? துருவ சக்கர நட்சத்திரத்தையும் அதைச் சேர்ந்த நட்சத்திரங்களையும் வழிநடத்துவாயோ?” என்று கேட்கிற கேள்விக்கு புது சக்தியைத் தருகிறது.(யோபு 38:31,32)

வானத்தின் மற்ற பகுதிகளைக் காட்டிலும் வடபுறத்திலேயே சில நட்சத்திரங்கள் காணப்படுகிறது. ஆகையால் வடக்குதிசை ஒரு முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. மாலுமியின் கருவி கூட அந்த திசைக்கு மரியாதை செலுத்துவது போல அதை நோக்கியிருக்கிறது. தீர்க்கதரிசி யோபு

அறிவிக்கிறது போல, இந்த உண்மை ஆதிகாலத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது, “அவர் உத்தரமண்டலத்தை வெட்ட வெளியிலே விரித்து, பூமியை அந்தரத்திலே தொங்க வைக்கிறார்.” (யோபு 26:7) வேதாகமம் முழுவதும் வடக்கு திசையானது யேகோவாவின் பூமியின் அரசாட்சியுடன் மிகுந்த நெருக்கத்தை பெற்றிருக்கிறதாகக் காணப்படுகிறது.

பாவத்தின் விளைவால் கிடைக்கும் பாடங்கள்

கடந்த ஆறாயிரம் வருடங்களாக பூமி என்கிற இந்த கிரகம் தேவனின் பிரபஞ்சத்தில் கலகஞ் செய்யும் மாகாணமாக இருந்திருக்கிறது. தேவனும் மனுக்குலம் தங்கள் சுய திட்டத்தின்படி செயலாற்றி அவர்களால் என்ன முடியுமோ அதை வெளிப்படுத்த அனுமதித்திருந்தார். தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலருக்கு குறிப்பிட்ட வாக்குத்தந்தங்களையும் ஆசீர்வாதங்களையும் கொடுத்தார். அது மட்டுமல்ல, அதன் பிறகு, உலகின் பல்வேறு ஜாதிகளுக்கு மகா வல்லமையை அப்பியாசப்படுத்தும் படியும், புறஜாதிகளின் பிரதிநிதியாக உண்மையில் உலகின் மகா சாம்ராஜ்யமாக ஆகவும், ஒழுங்கு, பிரமாணம், செழுமை, ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் சமாதானம் ஆகியவைகளை மனிதருக்கு மனம் திருந்தாத இருதயத்தால் எப்படி கொடுக்க முடியும் என்பதை காண்பிக்கவும் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தார். வேதவசனங்களின்படி இப்படி புறஜாதிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்ட காலப்பகுதி “புறஜாதியாரின் காலம்” என்று அழைக்கப்படுகிற 2520 வருடங்களாகும். இது பாபிலோனின் ராஜாவாகிய நேபுகாத் நேச்சார் காலத்தில் ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது தேவனுடைய சொந்த நிழலான ராஜ்யமாகிய இஸ்ரவேல்-ன் ராஜ்யம் நீக்கப்பட்டிருந்தது. மேசியாவின் காலம் வரை அது அப்படியே விடப்பட்டது. (லூக்கா 21:24; எசேக்கியேல் 21:25-27).

இந்த இடைக்காலத்தில் உலகத்தில் நான்கு மகா உலக சாம்ராஜ்யங்கள் இருந்திருக்கின்றன. இந்த உலக சாம்ராஜ்யங்கள் மனுக்குலத்திற்கு பல்வேறு ஆசீர்வாதங்களை கொடுக்க முயற்சித்து, நீதியின் காரியங்களில் அவைகள் பலவீனமானவைகள் என்பதையும் தீங்குகளிலும் துன்மார்க்கத்திலும் பலமுள்ளவைகள் என்பதையும் நிரூபித்தன. மனுக்குலம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் திட்டமிட்டிருந்த பாடம் இதுதான். மேலும் விழுந்து போன நிலையில் மானிட அரசாங்கம் வெற்றிகரமானதாக இருக்க முடியாது என்பதையும், தெய்வீக சட்டத்திற்கு பரிபூரண இசைவும் பரிபூரண மனுக்குலமும் மட்டும்தான் உண்மையான சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் மனுக்குலம் கற்றுக்கொள்ள திட்டமிட்டிருந்தார். மேலும் மனுக்குலம் இந்த பாவ நிலைமையில், மரிக்கும் நிலைமையில் முடிவாக தோல்வியையும், அழிவையுமே சந்திக்க முடியும். இப்படியாக மனுக்குலம் உண்மையான அனுபவங்களின் மூலம் அவர்களது உதவியற்ற நிலைமையையும் அவர்களுக்கு தேவனின் அவசியத்தையும் உணர வைக்கும்.

மனிதன் தன்னுடைய பலவீனத்தை நிரூபிக்க தேவன் அனுமதித்திருக்கிறபொழுது, தமது வசனங்களில் முன் அறிவித்திருக்கிறது போல, அகில உலகத்தையும் ஆசீர்வதிப்பதற்கு தயார் பண்ணி கொண்டிருக்கிறார். மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மூலமாக மனிதனுடைய

காரியங்களை அவர் பொறுப்பெடுத்துக்கொள்ளும் நேரமே உண்மையான மற்றும் நிரந்தர ஜெயம் உணர்ந்து கொள்ளப்படும் நேரமாக இருக்கும். அப்பொழுது அனைவரும் தேவனுடன் இணக்கத்திற்கு வந்து இந்த உண்மையான ஜெயத்தை பெற்றுக் கொள்வார்கள். அதாவது ஆதியிலே தேவனுடைய திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டதும், நமது ஆதி பெற்றோர்களாகிய ஆதாம் மற்றும் ஏவாளின் கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்து போனதுமாகிய அனைத்து நன்மைகளையும் அடைவார்கள்.

“தேவனே நியாயாதிபதி; ஒருவனைத் தாழ்த்தி, ஒருவனை உயர்த்துகிறார்.” உலகை ஆளுகை செய்ய மகா அபகரிப்போனாகிய சாத்தானின் முயற்சியை கர்த்தர் கீழே தள்ளிப்போடுவார். ஆரம்பத்தில் லூசிபராயிருந்த சாத்தான், “வடபுறத்திலுள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வத்திலே வீற்றிருப்பேன்” என்றும் “உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்” என்றும் எண்ணங்கொண்டான். (ஏசாயா 14:12-17) ஆனால் விரைவில் அவன் ஆயிரம் வருடம் கட்டப்பட்டு முடிவில் அழிக்கப்படுவான்.

பூமியின் ராஜ்யங்களைப் பொறுத்தவரையில், தேவன் ஒரு பொதுவான மேற்பார்வையை வைத்திருக்கிறார் என்று நாம் சொல்லலாம். இல்லையென்றால் அவர்கள் அவரது திட்டத்தை தடைசெய்திருப்பார்கள். சில சமயங்களில் அவர் ஒருவனை தாழ்த்தி வேறொருவனுக்கு வல்லமையை கொடுத்து உயர்த்தி தயவு பண்ணுகிறார். இந்த தாழ்த்துதலும் உயர்த்துதலும் பாவத்திற்கான தெய்வீக தீர்ப்பா என்று சொல்ல இயலவில்லை. ஏனெனில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் சிலர் யோக்கியதை இல்லாதவர்களாக இல்லை. மேலும் அதிகாரத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும் இருந்ததில்லை, ஆனால் பெரும்பாலும் தீயவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். தேவன் இப்படி தமது அதிகாரத்தால் நீக்குவது தாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற திட்டங்களை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஆகும். ஆனால் மேலும் நிறைவான பாவத்திற்கு தேவையான பாடங்களை மனிதருக்கு போதிப்பதற்குமாகும்.

“வடதிசையிலுள்ள சீயோன் பர்வதம்”

உலகத்துடனான தேவனுடைய விசேஷித்த தொடர்புகள் எதிர்காலத்தில் இருக்கும், அதுவும் முதல் ஆயிரம் ஆண்டுகள் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் மூலமாக இருக்கும். சகலமும் பிதாவினுடையதாகவும் குமாரனால் உண்டானதாகவும் இருக்கின்றன. உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கிற இந்த மகிமையான வேலையில், கிறிஸ்து தாமே நியாயாதிபதியாய் இருப்பார். அவரது சரீரமாகிய சபை, உடன் நியாயாதிபதிகளாக இருப்பார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் நீதியாய் நியாயந்தீர்ப்பார்கள். அவர்கள் தேவனுடன் முழு இசைவுக்கு வருகிறவர்களை மட்டுமே ஆசீர்வதித்து மற்றவர்களை வீழ்த்தி முடிவில் அழிப்பார்கள்.

இதற்கிடையில் தேவன், இந்த உலகத்தைவிட்டு வந்து, தங்களது ஜீவன்களை அவரிடம் அர்ப்பணம் செய்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கங்களாக எண்ணப்பட்டவர்களுடன் ஒரு விசேஷித்த தொடர்பை கொண்டிருக்கிறார்.

இவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்களாக, முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக ஜெயத்தின் வழியில் இருக்கிறார்கள். சாத்தானின் நோக்கம் தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்வதாக இருந்தது. மாறாக, கிறிஸ்துவின் நோக்கமோ பிதாவை சந்தோஷப்படுத்துவதாக, நன்மை செய்வதாக இருந்தது. ஆகையால் இதேபோல, ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவின் உடன் பங்காளிகளாக அழைக்கப்பட்ட வகுப்பார், அதே மாதிரியான நோக்கத்தையும், அவர்களது கர்த்தரும் தலையாகவும் இருக்கிறவரின் ஆவியையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களும் பரலோக பிதாவின் சித்தத்தை மட்டுமே செய்ய நாடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சுய நன்மையை உயர்த்துவோ, தங்கள் மாமச்சீகத்தை சந்தோஷப்படுத்தவோ இயக்கப்படாமல், தேவனுடைய மகாதிட்டத்தையும் நோக்கத்தையும் நிறைவேற்ற தங்களது ஜீவனையும் கொடுக்க இயக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த வகுப்பார்தான் வானம், பூமி மற்றும் எல்லா ஸ்தலங்களிலும் உள்ள எல்லா வகுப்பாரைக் காட்டிலும் மிகச் சிறப்பானவைகளை பெற்றுக்கொள்வார்கள். அவர்களுடைய கர்த்தருடன் கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற்றுக்கொள்வார்கள். அவர்களது ஆண்டவரும் முன்னோடியுமானவரைப் போல தூதர்களுக்கும் மேலாக அவர்கள் உயர்த்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு தெய்வீக சபாவம் அளிக்கப்படும். (ரோமர் 2:7; 1 கொரிந்தியர் 15:53,54; 1 யோவான் 3:2,3; 1 கொரிந்தியர் 1:26,27; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:14;2 பேதுரு 1:4) இவர்கள் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலாகிய முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்-ல் பங்கு பெறுவார்கள். (வெளி 20:5,6; பி-ப்பியர் 3:10) இப்பொழுது புது சிருஷ்டியின் கருவியாய் இருக்கக்கூடிய அவர்களது அழிவுக்குரிய சரீரங்கள் மரணத்தில் என்றென்றைக்குமாக அழிக்கப்படும். அவர்கள் “பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு பலமுள்ளதாய் எழுப்பப்படுவார்கள்;” “கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு மகிமையில் எழுப்பப்படுவார்கள்;” அவர்கள் “ஜென்ம சரீரத்தில் விதைக்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் எழுப்பப்படுவார்கள்.”

கிறிஸ்துவின் சபையின் பரம அழைப்பைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் புதிதாய் இருப்பவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட வசனங்களை மிகவும் கருத்தாய் ஆராய்ந்தால் அவர்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். இது பொதுவாக கிறிஸ்தவர்களால் மிகவும் குறைவாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்று. இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு கொடுக்க திட்டமிட்டிருக்கிற ஒரு பெரிய உயர்வாக இது இருக்கிறது. தேவனுடைய சொந்த நிபந்தனையின் கீழ் அவரைத் தவிர வேறு எங்கேயும் இந்த உயர்வை பெற இயலாது. இதுதான் சீயோனின் மகிமையான சுதந்தரம். இப்படியாக அவன் தனது ஆண்டவருடன் உயர்த்தப்பட்டு மகிமைப்படுத்தப் படும்போது அவனைப்பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்படும்: “வடதிசையிலுள்ள சீயோன் பர்வதம் வடிப்பமான ஸ்தானமும் சர்வ பூமியின் மகிழ்ச்சியு மாயிருக்கிறது. அதுவே மகா ராஜாவின நகரம்.” (சங்கீதம் 48:2) இப்படியாக லூசிபர் தனது பெருமையினாலும் கர்வத்தினாலும் எடுத்துக்கொள்ள நினைத்து “வடபுறங்களிலுள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வதத்திலே வீற்றிருப்பேன்” என்ற கூறிய இடம்

தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவுக்கு பரிசாக அளிக்கப்படும்.

சபையில் தாழ்த்துதலும் உயர்த்துதலும்

தேவனுடைய ஜனங்கள் இந்த மகா மேன்மையான ஸ்தானத்திற்குத்தான் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் விசுவாசத்தினாலும், தாழ்மை, அன்பு மற்றும் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் உள்ள ஆர்வத்தின் மூலமும் தேடவேண்டும். இந்த உயர்த்தப்படுதலுக்கு தற்கால வாழ்வில் அபிவிருத்தி மற்றும் பரிட்சையின் அனுபவங்கள் அவசியமாயிருக்கிறது. புது சிருஷ்டியாக பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரும் இப்பொழுது கிறிஸ்துவின் சபையாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். எனினும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையின் ஒழங்குப்படுத்தலும் நிறைவடைதலும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் வரை நடக்காது. அதுவரை மகிமையின் சபையின் அங்கங்கள் வெளிப்படுத்தப்படமாட்டார்கள். ஆனால் தேவன் தற்போது ப-யின் உடன்படிக்கை செய்த அனைவரோடும் தொடர்புகொள்கிறார். (சங்கீதம் 50:5) அவர்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேராவது கூடும்போது கர்த்தருடைய பிரசன்னம் அவர்களது மத்தியில் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருடைய ஆவியை பெற்றிருக்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக அவருடைய ஆசீர்வாதத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவன் தற்போது தமது குமாரன் மூலமாக சபையை நியாயந்தீர்க்கிறார். தற்போது அவர் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பதில்லை.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள, ஒருவனைத் தாழ்த்தி ஒருவனை உயர்த்துகிற அடிப்படை நியதி இப்பொழுது சபையில் நடந்துவருகிறது. கர்த்தர் சபையின் காரியங்களில் முக்கிய பங்கு எடுக்கிறார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். “தேவன் தமது சித்தத்தின்படி அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சரீரத்தில் வைத்தார்” (1 கொரிந்தியர் 12:18) என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார். இது நிச்சயமாக சபையில் தெய்வீக மேற்பார்வையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த கோணத்தில் காரியங்களை கவனிப்பதில் கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் தவறுவதால், பெரிய கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். கர்த்தர் தமது நிமித்தம் எடுத்து வருகிற மேற்பார்வையும் கண்காணிப்பையும் மறந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் சிலர் சபையில் ஒரு மூப்பராகவோ, உதவிக்காரராகவோ தேர்ந்தெடுக்கப் படாதிருந்தால் மிகவும் வருத்தம் அடைகிறார்கள். இந்த காரியத்தை இந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காமல், கர்த்தரே சபையின் காரியங்களை மேற்பார்வையிடுக்கிறார் என்று நினைக்க வேண்டும். அந்த சகோதரர்தான் என்னை எதிர்த்தார் அல்லது இந்த சகோதரர்தான் இதை செய்தார் போன்றவைகளை சிந்திக்க அதிக ஏதுவாயிருக்கிறது.

இது ஒரு தவறான கண்ணோட்டம் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். ஒருவேளை தேவன் அவர்களது தாழ்ச்சியை சோதிக்கக்கூட இப்படிப்பட்ட முடிவை அவர் அனுமதித்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட காரியத்தை அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு அறிவிக்கிறார். “தாழ்ந்த சகோதரன் தான் உயர்த்தப்பட்டதைக் குறித்து மேன்மை பாராட்ட வேண்டும். ஐசுவரியவான் தான் தாழ்த்தப்பட்டதைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டக்கடவன்.” (யாக்கோபு 1:9,10) அந்த நேரத்தின் வெறும்

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கப்பால் நாம் பார்க்கவேண்டும். எல்லா மேன்மையும் எல்லா ஜெயமும், சபையின் அனைத்து கட்டுப்பாடுகளும் கர்த்தரின் கரங்களில் இருக்கிறது என்பதை ஆழ்ந்து யோசித்து ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். யார் விசுவாசமுள்ள ஒரு மூப்பனாக அல்லது விசுவாசமுள்ள ஒரு உதவிக்காரனாக இருக்கக்கூடும் என்று ஒரு சகோதரனுக்கு ஒரு பாடத்தை கொடுக்க மாத்திரம் கர்த்தர் விரும்பாமல், அது ஒரு நல்ல பாடமாக அந்த வகுப்பாருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இந்த சகோதரன் என்ன ஆர்வம், சக்தி மற்றும் திறமை உடையவராயிருந்தார் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள தவறியிருக்கலாம். அப்படியானால் அந்த சகோதரனை அந்த பதவிக்கு மறுபடியும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்காமல் உதாசீனப்படுத்தியதற்கு அவர்களுக்கு குறித்த காலத்தில் ஒரு பாடத்தை ரூபகாரப்படுத்தும். சக்தியும், ஆர்வமும் மற்றும் ஆன்மீகத்துடனான திறமையும் உடைய ஒரு சகோதரனை மூப்பருக்கு தேர்ந்தெடுக்காத காரியத்திலும் கூட இது உண்மையாயிருக்கிறது.

எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியிலும் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதும், உண்மையான மேன்மையும் உண்மையான உயர்த்துதலும் கர்த்தருடையது என்பதை ஞாபகத்தில் வைப்பதும், ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய பிள்ளையினுடையதாகும். அப்போஸ்தலர் பவுல் காண்பிக்கிறதுபோல, “கண்காணிப்பை விரும்புகிறவன் (ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்கிற உண்மையான விருப்பதோடு) நல்ல வேலையை விரும்புகிறான்.” (1 தீமோத்தேயு 3:1) ஆகையால் நாம் மூப்பராக தெரிவு செய்யப்படும்போது நாம் அதன் மதிப்பை உணரவேண்டும், ஏனெனில் இப்படியாக ஊழியம் செய்வதற்கும் சகோதர்களுக்காக ஜீவனை கொடுப்பதற்கும் விசேஷித்த சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிறோம். ஆனால் இந்த காரியத்தில் சுயநலக்காரராக இருக்கக் கூடாது.

மூப்பராகவோ, உதவிக்காரராகவோ ஊழியம் செய்த சகோதரர்கள் மறுபடியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பொழுது மனக்கசப்பு அடையாமல், “நான் இன்னொரு இடத்தில் ஊழியம் செய்ய சந்தோஷப்படுகிறேன்” என்று கூறி, வேறு எந்த ஊழியம் அவர்களுக்கு திறக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் நுழைய வேண்டும். இது அவர்களது சொந்த இருதயத்துக்கான ஆசீர்வாதத்தையும், கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான அவர்களது ஆவியை கவனிக்கிற சபையாருக்கும் ஆசீர்வாதத்தை நிரூபிக்கும். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட சகோதரர்கள், “என்னால் கர்த்தருக்காக செய்ய முடிந்த எதையும் செய்வேன். சபையார் எனக்கு பொறுப்பை கொடுக்கவில்லை. ஆனால் கர்த்தருடைய வேலையையும் வேறு வழியில் எனது உதவியை என்னால் முடிந்த அளவுக்கு சிறப்பாக செய்வேன்” என்று தங்களுக்குள்ளே சொல்-க் கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக சபையின் தீர்மானத்தில் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தல் மற்றும் சரியான தாழ்ச்சியின் ஆவியையும் காண்பிப்பார்கள்.

**“அவர் தமது ஆடுகளை பெயர் சொல்[□]
கூப்பிகிறார்”**

நமது தலைப்பு வசனத்தின் அடிப்படை கோட்பாடு கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவராலும் தமது அநுதின

வாழ்க்கையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும். தம்முடையவர்களாக இருக்கிற ஒவ்வொருவர் பேரிலும் அவர் எடுக்கிற குறிப்பிட்ட அக்கறையை சிலர் கவனிக்க தவறலாம். ப-யின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்திருக்கிற ஒவ்வொரு உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளையும் கர்த்தருடையவர்கள். நாம் எப்பொழுதும் இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் நாம் கிருபையில் வளருவதால், “நல்ல மனுஷனுடைய நடைகள் கர்த்தரால் உறுதிப்படுத்தும். அவனுடைய வழியின் மேல் அவர் பிரியமாயிருக்கிறார்” என்பதையும், “அவனுடைய எலும்புகளையெல்லாம் காப்பாற்றுகிறார்; அவைகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படுவதில்லை” என்பதையும் நாம் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் காண்போம். (சங் 37:23; 34:20) இப்படிப்பட்டவர்களின் பாதையை கர்த்தர் நிச்சயம் இயக்குவார். ஆண்டவர் தமது ஒவ்வொரு சீஷனின் மேல் தமது பிரத்தியேகமான மற்றும் சொந்த அக்கறையை முக்கியப்படுத்தி கூறினார். தம்மை அவர்களது மேய்ப்பன் என்று கூறிக் கொள்கிறார். அவர் கூறுவதாவது; “அவன் தன் ஆடுகளை பேர் சொல்- கூப்பிட்டு, அவைகளை வெளியே நடத்திக் கொண்டு போகிறான்.” (யோவான் 10:3) இது தமது உண்மையான ஒவ்வொரு சீஷனின் காரியங்களின் மேல் அவர் வைத்திருக்கிற அக்கறையையும் மிகவும் விசேஷித்த மேற்பார்வையையும் அர்த்தப்படுத்துகிறது. இவர்களுக்கு வருகிற எதுவும் சந்தர்ப்ப வசத்தினாலோ, அதிர்ஷ்டத்தினாலோ அல்ல.

உலகத்தாரின் நடைகள் கர்த்தரால் கட்டளையிடப்படவில்லை. ஆனால் தேவனுடைய ஜனங்கள் எந்த அளவுக்கு விசுவாசத்தின்படி நடக்கிறார்களோ, எந்த அளவுக்கு, “அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது” என்பதை உணர்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு தங்களுக்கு வருகிற அனுபவங்களில் சந்தோஷத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சமாதானத்தையும் பெறக் கூடும். இதை செய்யத் தவறுகிற தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலர் எரிச்சலும் கோபமும் அடைந்து, அவர்களுக்கு எல்லாம் தவறாக நடக்கிறது என்றும், தேவன் தங்களை மறந்துவிட்டார் அல்லது சகோதரர்கள் தங்களை மறந்துவிட்டார்கள் என்றும் அவர்களது விஷயத்தில் எல்லாம் தகாததாய் நடக்கிறது என்றும் உணருகிறதை நாம் தொடர்ந்து காண்கிறோம். தேவன் அனைத்து பின் ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டியவராயிருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள தவறுகிறார்கள். அவர்களை உயர்த்தாதிருப்பதும், கொஞ்ச காலத்திற்கு அவர்களது திறமையை பயன்படுத்தாதிருப்பதும் நல்லது என்று அவர் கண்டால் அவர்கள் அடக்கம், தாழ்மை, பொறுமை மற்றும் நம்பிக்கை பற்றிய ஒரு பாடத்தை கற்றுக்கொள்ளட்டும். அவர்கள் உயர்த்தப்படுதலுக்கான தேவனுடைய நல்ல நேரம் வரும்வரை அவர்கள் உற்சாகத்துடன் காத்திருப்பார்களாக.

நமது தலைப்பு வசனத்தின் நமக்கான பெரிய பாடமானது ஜெயம், உயர்த்தப்படுதல் கிழக்கி-ருந்தோ, மேற்கி-ருந்தோ, தெற்கி-ருந்தோ வராமல், ஒருவரே நியாயாதிபதியாக இருக்கிறவரும், ஒருவனை தாழ்த்தி, ஒருவனை உயர்த்துகிறவருமான யேகோவா தேவனிடமிருந்து, எல்லாம் அன்பினால் வருகிறது என்பதேயாகும். தாழ்த்தப்படுதலானது சில சமயங்களில் சகோதரர்களின் தவறுகள் அல்லது

மதிப்புயர்வில் குறைவுப்படுதலால்தான் என்று காணப்பட்டால், அது கர்த்தரிடமிருந்து வருகிறது என்பதை நாம் நினைவுப்படுத்திக் கொள்வோமாக. மேலும் அது நமது நன்மைக்காகவும் ஏதாவது ஒருவகையில் மற்றவர்களது நன்மைக்காகவும் கர்த்தரால் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வோமாக, நல்ல

மனநிலையில் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அந்த அனுபவம் ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதை காட்டும். “உத்தமமாய் நடக்கிறவர்களுக்கு நன்மையை வழங்காதினார்.” (சங்கீதம் 84:11) நாம் கர்த்தருக்கு நெருங்கியிருந்தால் எதுவும் எந்த காரணத்தினாலும் நம்மை புண்படுத்தாது. பிறகு குறித்த காலத்தில், கிறிஸ்துவுடன் அவரது சிங்காசனத்தில் உட்காரும்படி உயர்த்தப்படுவோம்.

R5714

“Ask What I Shall Give Thee”

“நீ விரும்புகிறதை என்னிடத்தில் கேள்”

1 ராஜாக்கள் 3:4-15

சொப்பனங்கள் என்றால் என்ன? எப்பொழுது அவைகள் பின்பற்றப்பட்ட வேண்டும் - சாலொமோனின் சொப்பனம் - அவனது

இருதய நிலைமை பிரதிப-த்தது - அவனது பொறுப்புகளை அவன் உணருதல் - அவனது பணிவு - அவனது

வேண்டுகோள் - தேவனின் அங்கீகாரமும் சந்தோஷமான பலனும்.

“யேகோவாவுக்கு பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்.” நீதிமொழிகள் 9:10

சாலொமோன் கர்வமும் பெருமையும் உடையவனானான் என்று நாம் குறிப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. எனினும் அவன் நிச்சயமாக அவனது மகா ஞானத்தையும் கனத்தையும் பெற்று குழந்தையைப் போன்று எளிமையை தனது சொப்பனத்தில் கர்த்தரிடத்தில் வெளிப்படுத்தினான் என்பது இன்றைய பாடம். இது சாலொமோனின் உண்மையான குணலட்சணத்தை ஆழமாக காண்பிக்கிறது. தற்செயலாக இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும், குறிப்பாக வாழ்க்கையின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் அல்லது ஏதாவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பிப்பது தொடர்பாக மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது; மேலும் அந்த தொழில் முக்கியமான அல்லது ஒரு கஷ்டமான ஒன்றாக இருக்கும்போது அல்லது தேவனுடனும் அவரது வார்த்தைகளுடனும் நேரடியாக தொடர்பு கொண்டுள்ள ஒருவருக்கும் இது மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது.

சாலொமோன் தனது நண்பர்களுக்கும் தனது ராஜ்யத்தில் பிரசித்தி பெற்றவர்களுக்கும் ஒரு விருந்து ஏற்பாடு செய்து தனது ராஜ்யத்தை ஆரம்பித்தான். அதற்கு கிதியோன் என்ற இடத்தை தேர்வு செய்தான். அதற்கு அவன் கர்த்தருக்கு செலுத்திய தகனப- ஓர் ஆயிரம் என்று கணக்கீடு நமக்கு கூறுகிறது.

இது ஆயிரம் மிருகங்களை முற்றிலுமாக எரித்ததாக நமக்கு குறிக்கவில்லை. எனினும் அவற்றின் சில பாகங்கள் குறிப்பாக கொழுப்பு, முதலானவை கர்த்தருக்கு ப-யாக எரிக்கப்பட்டன. சாப்பிடக்கூடிய பாகங்கள் விருந்துக்குரியவைகளாகின. இப்படிப்பட்ட விருந்துகளைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் இப்பொழுதைக் காட்டிலும் அந்த காலத்தில் மாமிசம் குறைவாகவே சாப்பிடப்பட்டது. ஒரு புது ராஜாவின் தொடக்க விழா மற்றும் தேவனுடைய பொதுவான அங்கீகாரத்தில் நாம் ஞானத்தை காணமுடிகிறது. ஜனங்களுக்கான விருந்து ராஜாவின் நல்லெண்ணத்தையும் அவனது ஆளுகை எல்லாருக்கும் செழுமையையும், ஆசீர்வாதத்தையும், சந்தோஷத்தையும், அனுகூலத்தையும் முன்னடையாளமாக குறிப்பதாக இருந்தது. இந்த காரியத்தின் தெய்வீக கட்டளை இஸ்ரவேலர்களால் அனைத்து காரியங்களும் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தால் நடக்கின்றன என்று உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

சொப்பனங்கள் அர்த்தமுடையவைகளா?

பல நாட்கள் நடந்த இந்த விருந்து காலத்தில்தான் இங்கே சொல்லப்படுகிற சாலொமோனின் ஆச்சரியமான சொப்பனம் வந்தது. இது இயற்கையை மீறிய செயல்தான். சந்தேகமேதுமில்லை. அதேபோல தேவன் பழங்காலத்தில் தம்மைப்பற்றி வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். விசேஷமாக அவருடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருந்த அவரது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலரிடம் சீனாய் மலையில் மோசேயின் மூலமாக வெளிப்படுத்தினார். மற்ற ஜனங்களுடன் தேவன் இப்படிப்பட்ட உறவை வைத்திருக்கவில்லை. அவர்கள் நாம் வாசிக்கிறபடி அந்நியர்களும் அயல் நாட்டினரும், தீயவர்களும் அவருடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வராதவர்களும் இருந்தார்கள். யூதர்கள் தங்கள் பிரமாணத்திற்கு கீழாக தேவனிடம் கொண்டிருந்த உறவைக் காட்டிலும் கிறிஸ்தவ சபையானது தேவனிடம் தனிப்பட்ட உறவைக் கொண்டிருந்தாலும், தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்த கிறிஸ்தவர்கள் பெறுகிற சொப்பனங்கள் அனைத்தும் தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்று நாம் யூகிக்கக்கூடாது. பெரும்பாலான நமது சொப்பனங்கள் எல்லாம் நமக்கு ஆழ்ந்த உறக்கம் இல்லாததால் மனதில் அலைபாய்கிற எண்ணங்களாகவே இருக்கின்றன. ஏனெனில் தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களுடன் சொப்பனங்கள் மூலம் குறைவாக கொண்டிருக்கிற தொடர்பு கூட அவர்களது சொந்த காரியங்களை குறித்தானதல்ல. ஆனால் அவர் அவர்களது வழி நடத்துதலுக்காக வேதாகமத்திலே கொடுத்திருக்கிறார். மேலும் அவர் கண்டு அல்ல, விசுவாசத்தின்படி நாம் நடக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார் என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் சொப்பனங்கள் மூலம் அவர் தொடர்ந்து இயக்கினால், விசுவாசத்தின்படி நடப்பதில் குறுக்கீடு செய்வதாக இருக்கும்.

தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும் எந்த நற்கிரியையுடன் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகும்படி (2 தீமோத்தேயு 3:16) “தேவனுடைய வசனமே போதுமானதாக இருக்கிறது” என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் இந்த காரியத்தில் நமக்கு பதிலளிக்கிறார். ஆனால் ஒரு சொப்பனம் மூலமாக

தேவன் தமது ஆவிக்குரிய பிள்ளைக்கு கட்டளையிடுவது தகுந்ததாக கண்டால் அதை கடைபிடிக்க தேவனுக்கு தடையேதுமில்லை. கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் இப்படிப்பட்ட பிரயோஜனமுள்ள சொப்பனங்கள் மூலம் தேவையான கட்டளை அல்லது யோசனைகளை பெற்றிருப்பதாக காணப்படுகிறது. எனினும், சொப்பனங்களை பெறுவதற்கு நிச்சயமான ஒரு வழி உண்டு; அதாவது அதை வேதவாக்கியங்களுக்கு இசைவாக அதற்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டும். இதைக்காட்டிலும் வேறு ஏதாவது சுவிசேஷத்தை ஒரு தேவதூதன் வந்து சொன்னால் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு யோசனை கூறுகிறார். கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதற்கும் தெய்வீக வசனமே மகா வல்லமையானதாக, சோதனையாக, அளவீடாக இருக்க வேண்டும்.

சாலொமோனின் ஞானமான தெரிவு

கர்த்தர் சாலொமோனின் சொப்பனத்தில் தோன்றி “நீ விரும்புகிறதை என்னிடத்தில் கேள்” என்று கூறினார். ஆகையால் தம்முடைய பிள்ளைகளாகப் போகிறவர்களை தேவன் கேட்கிறார். அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆனால் அவர்கள் தங்களுக்கான தேவையை உணர்ந்து அதற்கேற்றாற்போல் விண்ணப்பம் பண்ண வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இந்த கோணத்தில் அப்போஸ்தலர் “ஒருவன் ஞானத்தில் குறைவுள்ளவனாயிருந்தால், யாவருக்கும் சம்பூரணமாய் கொடுக்கிறவரிடத்தில் கேட்கக் கடவன்” (யாக்கோபு 1:5) என்று ஆலோசனை கூறுகிறார்.

சாலொமோனுடைய சொப்பனத்தில் அவனுடைய பதில், அப்பொழுதுதான் அரியணைக்கு வந்திருக்கும் இளமையான இராஜகுமாரனது அழகான எளிமையான குணலட்சணத்தை காண்பிக்கிறது. தனது தந்தை தாவீது மீதிருந்த தேவனது இரக்கத்தை அவன் விவரிக்கிறான். இது அவனது தந்தை எந்த அளவுக்கு தேவனுடன் நீதியான இருதயத்துடன் விசுவாசமாய் நடந்தானோ அந்த அளவுக்குத்தக்கதாக இருந்தது என்று அறிவித்தான். அவனது தந்தை தாவீதை தேவன் பாராட்டின திணிமித்தமே தேவன் அவனை அரியாசனத்திற்கு கொண்டு வந்த உண்மையை அவன் அறிவித்தான். மேலும் இந்த பெரிய பதவிக்கான தனது குறைவை, பலவீனத்தை குழந்தைதனத்தை தேவனிடம்

விவரித்தான். “நானோ போக்குவரவு அறியாத சிறுபிள்ளை” என்று இருதயத்தை தொடும்வண்ணம் கூறினான். “நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்” என்கிற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தையை இது நினைவுபடுத்துகிறது. உண்மையிலேயே இது சாலொமோனுடைய பலமான குணலட்சணமாக இருக்கிறது. அதாவது அவன் சாந்தமுள்ளவனாகவும், கற்கக் கூடியவனாகவும், ஒரு குழந்தையைப் போலவும் இருந்தான். அவன் பெருமையடித்துக் கொள்வனாகவோ, சுய நம்பிக்கை உடையவனாகவோ, தனது கடமைகளையும் உரிமைகளையும் அறியாதவனாகவோ இருக்கவில்லை.

ராஜ்யத்தின் மீது உள்ள அவனது பொறுப்பின் காரணத்தால் அதற்கு தான் பலவீனமுள்ளவன் என்று உணர்ந்து சாலொமோன், “உமது ஜனங்களை நியாயம் விசாரிக்கவும், நன்மை தீமை இன்னதென்று வகையறுக்கவும் அடியேனுக்கு ஞானமுள்ள இருதயத்தைத் தந்தருளும், ஏராளமாயிருக்கிற இந்த உமது ஜனங்களை நியாயம் விசாரிக்க யாராலே ஆகும்” என்று ஜெபித்தான். சொப்பனத்தில் அவனது விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு கர்த்தர் தமது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தினதை நாம் கீழ்க்கண்டவாறு வாசிப்பதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இருக்கிறதா?

“ஆகையால் தேவன் அவனை நோக்கி: நீ உனக்கு நீடித்த நாடகளைக் கேளாமலும், ஐசுவரியத்தைக் கேளாமலும், உன் சத்துருக்களின் பிராணனைக் கேளாமலும், நீ இந்த காரியத்தையேக் கேட்டு, நியாயம் விசாரிக்கிறதற்கு ஏற்ற ஞானத்தை உனக்கு வேண்டிக் கொண்டபடியினால், உன் வார்த்தைகளின்படி செய்தேன்; ஞானமும் உணர்வும் உள்ள இருதயத்தை உனக்குத் தந்தேன்; இதிலே உனக்கு சரியானவன் உனக்கு முன் இருந்ததில்லை; உனக்குச் சரியானவன் உனக்குப் பின் எழும்புவதுமில்லை. இதுவுமன்றி, நீ கேளாத ஐசுவரியத்தையும் மகிமையையும் உனக்குத் தந்தேன்; உன் நாடகளில் இருக்கிற ராஜாக்களில் ஒருவனும் உனக்குச் சரியானவன் இருப்பதில்லை.”

“உமது மகிமையான சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நான் மண்டியிடுகிறேன், மண்டியிட்டு சமாதானத்திற்காக மன்றாடுகிறேன்;

சமாதானம் அருளப்பட்டது; சமாதானம் மாத்திரமல்ல,

ஆனால் அன்பு, சந்தோஷம் மற்றும் பெரும் மகிழ்ச்சியும் அருளப்பட்டது.”

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்டஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescrptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY